

PHÒNG HỘ KHẨU
HỘ KHẨU

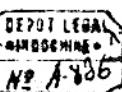
Tứ sáu 18 November 1932

PHONG-HOA'

16
trang

TUẦN BÁO RA NGÀY THỨ SÁU

TÒA SOẠN: N° 25 BOULEVARD HENRI D'ORLÉANS
TRỊ SỰ: N° 1 BOULEVARD CARNOT - HÀ NỘI
FONDATEUR: DIRECTEUR POLITIQUE
NGUYỄN XUÂN MAI

DIRECTEUR:
NGUYỄN TƯỜNG-TAM

GIÁ BÁO: ĐÔNG DƯƠNG NGOẠI QUỐC
1 năm 3000 4000
6 tháng 1.600 2.000
3 tháng 0.900 1.200
ADMINISTRATEUR GÉRANT
PHAM-HOU-NINH

7
246

Các ông nghị

Một năm giờ các ông Nghị mới ra họp hội đồng mười hôm. Nhưng trong mười hôm ấy, may ra các ông làm việc được vài tiếng đồng hồ. Ấy là chỉ kè những ông có lòng thành thực đem tài chí bàn việc nước, mà một trăm ông nghị, họa chăng có và bốn ông.

Thắng cái quang cảnh chán ngắt ấy, nhiều người lắc nụ cười nhạt, lắc bàn nghiêm khắc đối với các ông nghị, rồi lại ghét lè lè đến cả Nghị-viện, cho rằng Nghị-viện có đầy cũng như không.

Người Việt-Nam ta vẫn vui: chưa phân lý lưởng với cá nhân. Xem như một cái vần đùa họa không có lòng

ông Quỳnh là ghét lè lè đến thugel lập hiến của ông, ghét ông Vinh, cái thugel trực trị của ông cũng không coi ra gì nữa.

Những người lè lè con mắt bị quan mă xót đoán công việc của Nghị-viện cũng không khỏi có tấm lòng hẹp lượng ấy. Vẫn biết các ông nghị không mấy người hít lồng và píté công ích lui không mấy người có lát lát lạc để làm tài năng đều nguyễn rong của nhân dân, nhưng các ông ấy có tài hay không có tài cũng là nhân dân bùn lùn số, các ông không làm việc được, nhân dân cũng không trách các ông ấy được, chỉ nên tự trách lây mình.

Các ông Nghị dẫu họa không có lòng

muốn làm việc, ta cũng chưa nên vội coi Nghị-viện dân - biếu như một đồ vật không thiết dụng, có ra cũng hay, mà không có cũng xong.

Cái tình thế hiện thời và cái trình độ của dân què ta chưa có thè cho ta được hưởng những cái hay của một Nghị-viện hoàn toàn, có đủ tài để làm việc, có đủ quyền để dự vào việc trị nước.

Cũng vì thế, cũng vì công việc của Nghị-viện kagy giờ chỉ có thảo những điều thinh cầu của dân, cũng vì các ông nghị nghĩ rằng dã có chaph phả làm cho mình những điều đãng làm, nên các ông không còn biết đến cái trách nhiệm của các ông ở đâu nữa, đem cái tình cảm thâ săn có mà bối vể cho xong.

Hoặc giả cũng có ông lúc ra ứng cử cũng có lòng vi dân, vi nước, nhưng muốn đem tài minh ra thi tho với đời để lại chút danh thơm về sau, song thấy chung buảnh minh mè muối lại sẵn biết một cát dụng chẳng nên non nên ngồi im.

Tuy vậy ta chuc nên vội ngã lòng. Dân chỉ một ngà một tảng, trong nghị-viện những ai chỉ biết ngủ gật, bàn xuồng, lợi dụng cái nghị-trưởng để mưu việc tư ích, dân dòn cũng phải bớt, mà quyền chính của nghị-viện một ngày một rộng.

Biết dẫu nghị-viện lại không có một cái tương lai rực rỡ. Cái đó còn đợi khi nào cái văn hóa mới lan rộng tới dân què.

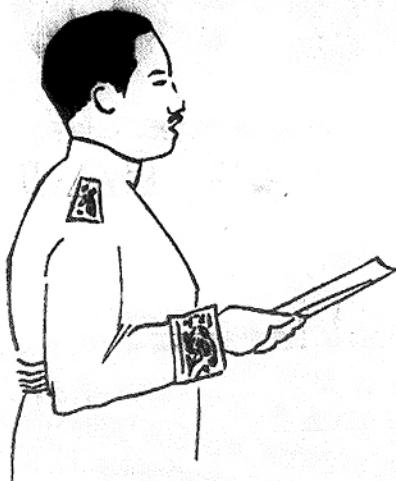
TÙ LINH

Hội đồng zhuoret

DONG SON

Di xem bău Nghi - Tru'òng

quan Thống-sử Pages

Trời nắng to, nước hồ Gươm nhấp nhành ánh sáng. Cảnh như thế, nhưng cũng bỏ đầy vào xem một cảnh thú vị hơn trong Khai-tri, cái cảnh tượng một cuộc bầu Nghị-tru'òng.

Mới bước vào đã thấy các ông bầu mặt dân lè lưỡu đủ mặt, thấy rõ ràng

Lai-văn-Trung

các ông chia ra hai phái: phái hữu và phái tả.

Phái hữu ở bên hữu, phái tả ở bên tả.. còn ở giữa lấy chỗ cho người và phai ai.

Phái hữu ở bên hữu, phái tả ở bên tả.. còn ở giữa lấy chỗ cho người

8 giờ đóng, quan Thống-sử và các quan chúa tây-nam rộn-rít kéo đến! Sau khi phuông nhạc thổi bài quốc ca, mọi người đều an tọa, chỉ còn một mình ông Nghị Trung đứng tay cầm tờ giấy, đọc ôn-én.

Rồi đến lượt nhà bào chế Vũ-dô-Thin đứng lên, dịch ra tiếng tây.

Lúc đó, trong hội đồng yên ph้าง-phắc, không thấy một tiếng ngáp náo. Phải cài đàm chìm sẽ thấy hay rú nbau bay đến, tè lưỡu trên nóc nhà kêu riu ra, riu rít.

Khi ông nghị Trung và ông nghị Thin đã cám dọc, quan Thống-Sử đứng lên khai mạc hội đồng, kể những điều công ích mà chánh-phủ đã làm và sẽ làm - Có mấy chỗ đáng chú ý: về việc giữ trật tự, "Chánh phủ bắt đầu dĩ phải dùng đến mảnh lực, đến cương quyết, để giữ cho dân xứ Bắc-kỳ được hưởng "chamus puu bat dae ui puai uuvuk đến mảnh lực, đến cương quyết, để giữ cho dân xứ Bắc-kỳ được hưởng

cái hạnh phúc vô ngần là sự hòa-bình và sự tự do vây», việc dân thủy, thuỷ mang nước, việc trị thủy, việc dân điện về vùng thôn quê, việc di-dân lên Trung-du, việc rượu, v. v.

Quan Thống-Sử nói xong, một tràng vỗ tay. Đến lúc đọc bài dịch thi không ai nghe, vì các ông nghị nghe quan Thống-Sử nói đã hiểu cả.

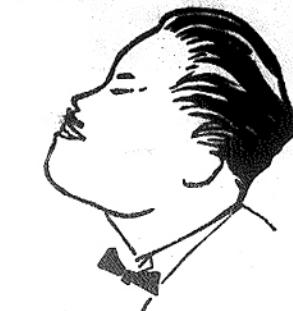
Vũ-dô-Thin

Ông nghị Thái chỉ ngồi nhìn các ông nhà báo, ý chừng ông nghị lại mấy năm trước, ông lo họ lai sê bàn về ông trên mặt báo.

Ông nghị Lê Văn-Phúc tay bóp cầm ráng tư lự nhớ lời ai vắng mặt trong nghị viện, bay dương cổ nhở lại xem dù dặn thợ cho dầu vào mấy

in ở nhà chưa.

Ông Vĩnh ngồi cúi một só, miệng mím cười luôn, nhưng cái cười ấy là cái mím cười chua sót của kẻ thất

Phạm-huy-Lực

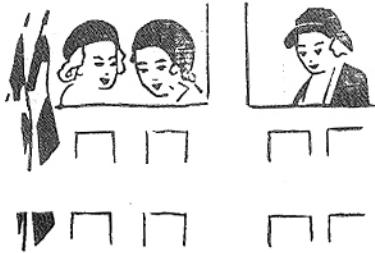
vọng. Cứ xem như tình hình trước mặt, thi cái mộng của ông không bao giờ nó là sự thực.

Hàng ghế đầu, hai bên lối đi, có ông nghị Tri và ông Nghị Hợi.

Ông nghị Tri đặc sắc nhất có cái đầu và bộ râu, đầu ông na-nú như đầu Phùng-Ngoc-Tường. Tôi thoáng thấy đầu ông không hề không tự hối: ông tướng lầu ẩy đến đây làm trò trống gì vậy, mà ngồi ngay ra như chúa lầu nghe kèn.

Cái trán «dưa hấu» của ông đối với trán hói của ông Nguyễn huy Hợi ngồi bên kia, từa tựa như đôi lộc bình xù của ông nghị Nguyễn Bá Chính.

Chắc ông nào ngồi sau lưng ông Nguyễn huy-Hợi không ưa nghe mấy bài nén từ đầu đến cuối không thấy ông Hợi nói gì.

HUẾ-DÂN..

NHÀ TRỌNG RĂNG
46 HÀNG DÀ GIÁ PHẢNG BỘNG

CHUYÊN MÙN
TRỌNG RĂNG, CHẨA RĂNG.
DƯ ỐNG VỎ: VĂN QUYỀN
CƠ ĐẶNG CHỨNG CHÍ Ở PHẠP
VỀ LÃM CÔNG VIỆC HẤT CẦN
THÀNH VĂ MAU CHONG

HUẾ-DÂN

Nhà, đất bán rẻ

Muốn bán một cái Hotel ba tầng, số 338 và 340, đường Khâm-thien, án toàn bằng ciment armé và gỗ, im trong có 16 buồng đủ cả đồ dùng đường Hồng-kông, tủ gương v. v. Và một khu đất 310 thước ở bên cạnh.

Tùy ý người nào muốn mua riêng lô đất hay lô nhà cũng được, giá bán rất rẻ, cách giá dễ dàng.

Ngài nào hỏi xin mời lại hiệu thuốc hay có tiếng.

Từ ngọc Liên.

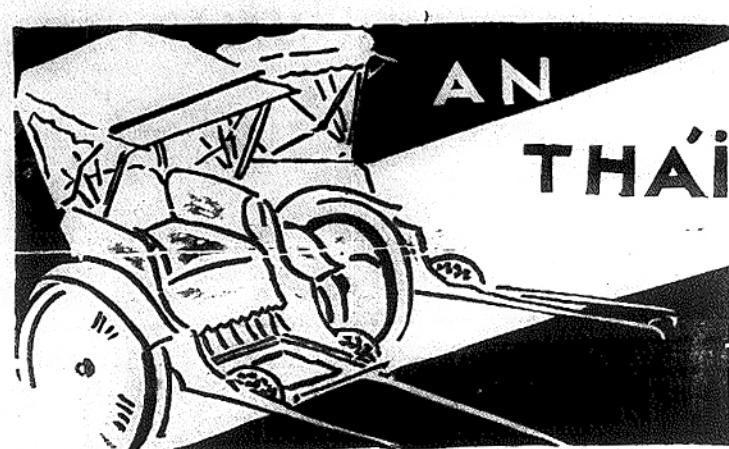
78 Hàng gai Hanoi

NÉN DUNG

Sà phòng thơm rửa mặt hiệu

MONDIA

Đa thom, vừa rẻ, có bán khắp mọi nơi

Hiệu đồng xe tay rất chắc chắn 23 phố Cầu-gò, Hanoi

Sản đồ nữ-trang!
NÉN DÉN

HIỆU VĂN-TƯƠNG

Chinh hiệu Bà Lực
số 293 k. Phố Chợ sắt Hải-phong
Có bán theo cách lịnh hóa giao ngan.

Một việc cài cách lớn

phái nữ-lưu tại
kinh thành Huế

Khắp Ba-kỳ, lâu nay việc gi cũng heo tao thời mà cải cách, nhất là phái nữ-lưu tại kinh thành Huế, độ này ai càng trang điểm giết, nên ngày nào nhà giày thép Huế cũng nhân được hàng mấy chục hộp nữ-trang hoa tai đầm và vòng hột kiêng mới ở nhà Đỗ Chân-Hưng Hanoi gửi vò. Có lẽ những bức nữ-lưu khuê các cô trang điểm đề ngáp nghệ chẳng ?....

ĐI XEM BẦU NGHỊ - TRƯỜNG

Nguyễn-huân-Hợi

Mấy ông nghị nhà quê ngồi thử ra, ngạc nhiên như mán rùng, ông nào ông nấy dương dăm-dăm tự hỏi : vì có gì ta lại đến đây !

... Líec, đic đã thấy một vài ông ngip, dưới ghế bốn cái dùi cùng rung rất ăn dịp với nhau, rồi bốn tay thò xuống, tut dãy ra, dùi co iên, thượng lên ghế đê trống cầm.

Nguyễn-thừa-Đạt

... Trên gác mấy bà dầm cùi xuống nabin, xem các ông dân biểu annam dương hời-dồng.

Khi quan Thống-sứ cùng các quan chức tây nam đi rồi, viện bầu Nghị-Trường. Một vài ông đứng lên nói lồng bung không ra hơi, nhưng đại ý là muốn đòi một ông Nghị-trường.

Lâu không thấy ai, ông Lục đứng lên, ông vénh cái mặt, nhẹ bộ rắng rắng, quả quyết nói :

— Tôi lại ra ứng cử.

Rồi ông lại quả quyết ngồi xuống, không nói gì về việc ông đã làm hay việc ông định làm.

Nếu ông có nói cũng thế thôi, vì trong túi ông nào cũng đã sẵn sàng có mảnh giấy biên chử Luc.

Ông Ngạc-văn-Đồng đứng lên, phản đối bằng tiếng pháp : un candidat n'est pas valable(một ông ra ứng cử thi không hợp lệ) Ông nghị lại biết câu ông nói không có nghĩa gì, nên ông ngồi xuống ngay.

Rồi gọi các ông nghị lên bỏ phiếu.

Ông nghị Khuông có vẻ sợ hãi đến gần bàn bỏ phiếu và một cái, cung kính giơ hai tay nộp phiếu, xong lại vội lùi xuống vài cái nữa, rồi đi giờ lùi về chỗ ngồi.

Ông nghị Đồng sướng đến tên ông nghị Vũ Ngọc-Anh và ông nghị Thái, hô to :

— Quan đốc Anh, quan hàn Thái,

Gọi đến tên ông Phạm Quỳnh khونgh thấy người đâu.

Cả viện như nhớ tiếc một ông dân biểu có giá trị.

Kết quả : 100 phiếu, ông Lục được 93.

Ông Lục đại thắng. Ông đại thắng vì không có đối thủ, cái thắng đic cũng không vinh diệu gì.

Ngô Trọng-Tri

vang chắc chắn lắm.

Lúc bầu ban Trị-sự thi đã thấy nhộn nhạo kê ngồi người đứng kê vươn vai, người « vẫn sương sống »

Hơn 12 giờ, bụng đã đói, việc bầu đã xong, còn việc cơm.

Phóng-viên báo Phong-Hoa

Nguyễn-văn-Vĩnh

Ông đứng lên cảm ơn, rồi không biết nói gì nữa, ông lại ngồi xuống vậy, nhẹ rắng cười một mình.

Ông Trần-trọng-Kim đic rợp bầu làm Phs Nghị - Trưởng, ông Chánh, ông Phú, ông nào cũng mặt mập, trông hai ông cũng du biết rằng cơ sở vững

Lê-văn-Phúc

Những cảnh thường thấy dưới mắt Đồng-sơn

MỘT TAY CHỐN KẾ...
BIẾT BAO NHIỀU NGƯỜI

L.CHỨC
22
HÀNG
COT

7.9.11 ROUTE DE HUE HANOI

..TỪ NHỎ ĐẾN NHỚN..

Kén chồng ông nghị

Km là con gái kén chồng,
Phan vẫn biết gửi lâm long cho ai?

Thay thòng, thay phán, rẽ rẽ,
Cụt tham, cụt đắc, ôi thôi cưng đùn.

Lấy ai nén giá, nén danh,
Họa chàng ông nghị mót dàn sảnh đài.

Ông ta sao khéo trên người,
Nghị viên chàng có ai người trai tân?

Vợ xin kiểu nỗi « ông đón »,
Đem lại khép phong xuân em chờ.
Em chờ cho đến bao giờ...?

Nhắn nhủ ông Nghị

Áo sa, khăn nhiều, giày ban,
Kinh tráng gong vàng tay cấp cấp da.

Áy là ông nghị vung ta,

Súng sa súng sinh đi ra hội đồng.

Mấy lời nhắn nhủ cung ông,
Có ra hội đồng thì miệng phải to.

Xin đừng khâm nám co do,
Nói không ra tiếng ho cho rằng đàn.

Cũng đừng ngắn mệt tần ngần,
Ngồi nghe diễn thuyết ngữ dàn thiêu thiêu.

TÚ-MỘ

Tình hình nghị viện dân biểu

Nghị viện dân biểu năm nay cũng
như năm ngoái họp hội đồng ở hội quán
hội Khai tri, chỉ khác có một điều là
năm ngoái nào-nhiệt mà năm nay
tè ngắt.

Có người bảo là vì vắng bóng ông
Quỳnh, ông Vĩnh không có tri-âm, ngồi
nấp sau cột cười lùm tím mặt mìn,
rồi « lùi » lúc nào mất. Nhưng ông nghị
đồng chí với ông Quỳnh, như rắn không
đầu, ngòi ngác nhau như còn đợi
ông Quỳnh,.. đưa đường dẫn lối.

Hả dạ nhất có ông Lục, nhe răng
cười ngắt.

Nhưng nói là hội đồng nghị viện năm
nay buồn vì vắng ông Quỳnh thì oan
cho ông Quỳnh quá. Nghị viện chẳng
qua như bình ngày chè « bỗ giò », mới
dầu còn nóng, sau đến ấm-ấm rồi nguội
dầu... cho đến sang năm, mān khā,
chắc là người hồn.

Trái tim ông nghị Phạm Huỳnh-Lục

— Còn nhớ năm ngoái, ông Lục lúc
được bầu làm nghị trưởng, đứng lên
quá quyết vỗ vào ngực, đem tim biển

Thầy giáo — Khi anh sốt, thầy thuốc lấy cái gì cầm vào nách anh?
Học trò — Bầm thây, ông ấy cầm vào nách con cái « han dân biểu ».

Từ ông Nghị này đến ông Nghị khác...

với nghị viện. Ông đám vào ngực mạnh
quá, tôi cứ sợ ông đám ho, mãi đến
hôm nay, thấy mặt ông, mới hết sợ.

Có nhẽ vì ông nhớ đến quả đám đau
người ấy nên năm nay không thấy ông
biến trái tim với nghị viện, cũng không
thấy ông vỗ vào ngực nữa.

Ông nghị Nguyễn-thừa-Đạt

Năm ngoái, ông Đạt về phe với ông
Quỳnh, đứng ra ứng cử tranh ghế nghị
trưởng với ông Lục, nét mặt gân guốc,
nói năng hùng dũng; ông hăng hái
nhất về việc đóng nút chai Herméticos.

Năm nay, ông chỉ còn có nét mặt
gân guốc, không thấy ông nói năng gì
Không biết ông vì vắng tri-ký, nên ông
buồn, hay vì ông nghị đến cái nút
chai theo lối Herméticos mà ông
« tắc-tị » vỡ.

Thì ông cứ mở « hung » cái tài ngôn
luận của ông cho họ biết ông vẫn còn
« hơi » có hồn không, can gi lại cứ đút
nút kin lại thế!

Ông nghị Vũ-văn-An

Trong Nghị viện, có ông nghị Bắc-
Ninh là xuất sắc hơn cả. Nghĩa là ông
không cho ông là xuất sắc hơn.

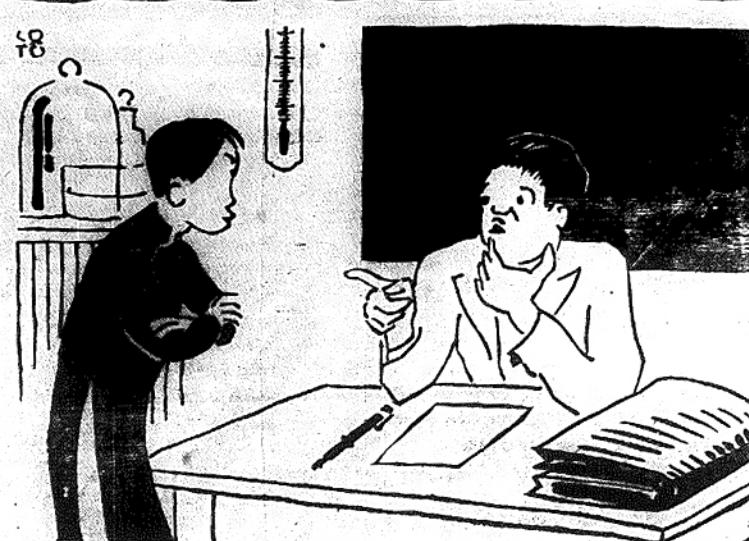

Vũ-văn-An

Chả thế mà mỗi khi có ông nghị nào
đứng lên nói lời yêu cầu gì, ông cũng
gật đi mà rằng: « cái đó tôi đã nói rồi.
Có một điều là ông nói lúc nào không
ai biết, họa chặng chỉ có ông biết mà
thôi. »

Ông lại còn nhiều cái xuất sắc khác.
Mỗi khi ông ngút một câu, lại dõng-dạc
chém tiếng « hở » thật to, làm mấy con
chim sẻ đậu trên nóc nhà cũng sợ mà
bay đi hết.

Ra về « quan nón năm », ông nghị An!

chỉ được có 92 vé để cử. Thật cũng
may cho ông Lục mà nhất là may cho
cái thùng bầu nghị-trưởng.

Ông nghị Nguyễn-hữu-Hoan

Ông nghị Vĩnh-Yên có thảo một bài
thích cầu bằng Pháp-văn.

Có người lần mẩn hỏi ông sao ông
không viết bằng quốc-ngữ. Ông cười
mà trả lời bằng tiếng Pháp :

— Tôi xin thú thực rằng tôi không nói
được tiếng annam, nói chắc cũng lắp
ba lắp bắp, không ra gì mà cũng không
đú tiếng đúng nữa.

Ấy chết! Thế sao ông không mang
thông ngôn đi?

Ông nghị Chung-Ký

Ông nghị Chung-Ký vốn là nửi
khai mỏ, nên việc gì ông cũng cho là có
can hệ đến mỏ cả. Ông đứng lên diễn
thuyết một lúc lâu, nói hăng hái lắm
Rồi một ông nghị khác, bình như ông
An, đứng lên phản đối:

— Cái đó thuộc về Kiêm-lâm, không
phải về mỏ.

Có lẽ ông ngã:

— Kiêm-lâm với mỏ cũng vậy.

Ông nghị Ngà-thể-Loan

Ông nghị Bảo-Giang nhiệt tình về
việc giảm thuế thuyền. Có lẽ ông có
nhieu thuyền chạy trên sông-Giàn, song
không phải vì thế mà ông nhiệt thành
đầu. Ông nhiệt thành là vì dùn, mà nếu
ông là dân biểu, ông cũng vẫn còn là
dân.

Ông Vũ-văn-An cũng như ông Loan,
nhiet thành về việc giảm thuế diễn.

Ông An có nhiều rường thất, song
không phải vì thế mà ông nhiệt thành
ông nhiệt thành cũng là vì... dân.

Và lại có hại đến mình, mới biết hại
dân, nhân dân hại hại Bắc-Giang...
Bắc-Ninh chắc cũng biết thế, mà hại
ông nghị An và Loan cũng biết thế.

Có quyền vào dự think

— Nam nay các nhà báo được quyền
đại thính trong nghị-viện.

Nói là có quyền vào ngáp thi
đúng hơn. Chỉ trừ những ông làm báo
nào có tình cảm thùa phỏng xa, ngáp
sẵn ở nhà thì không ghen.

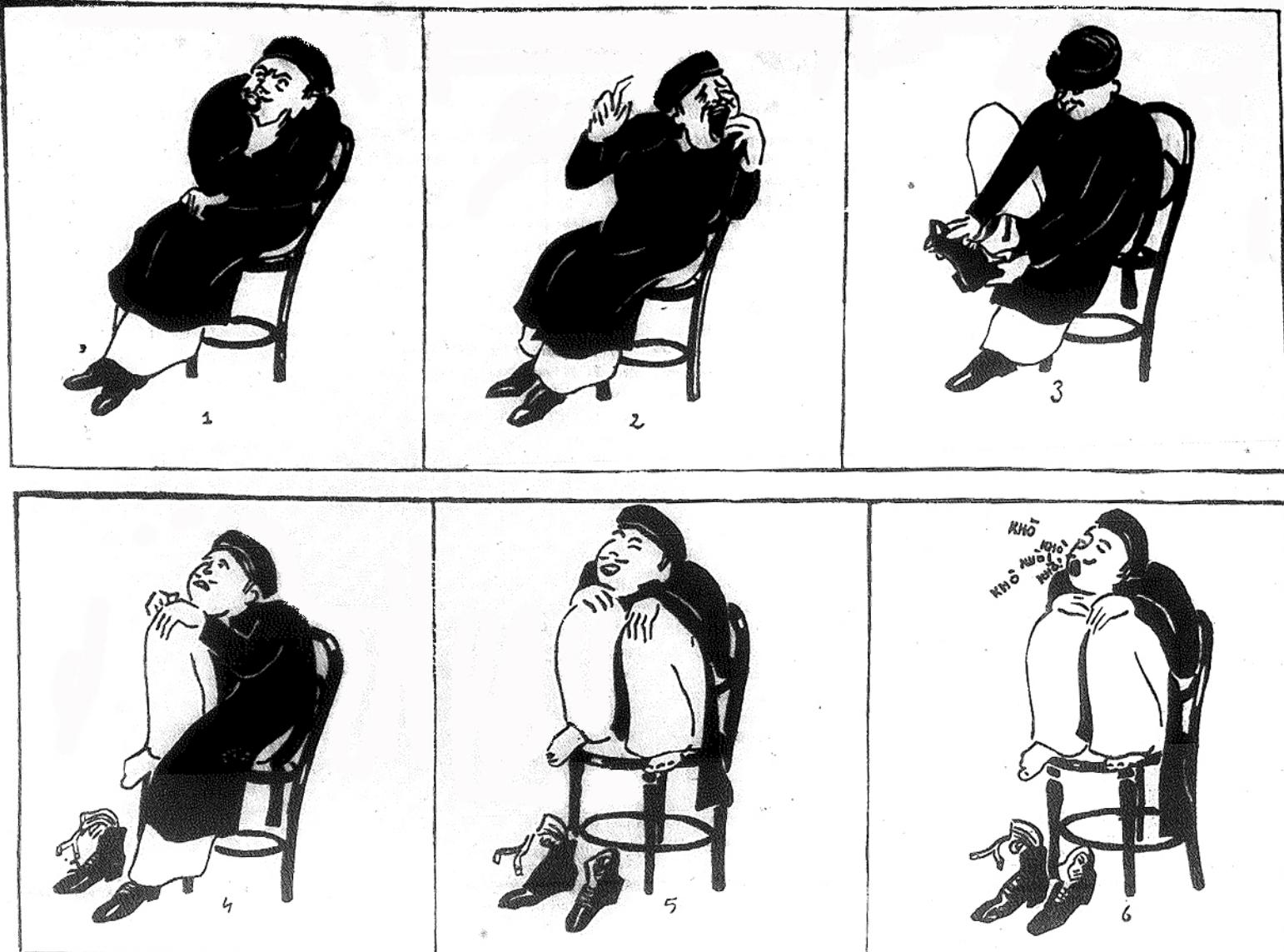
Dương Tự-Quán
(Văn-học Tạp-chí)

Khi các ông vào, các ông nghe, rồi
các ông ngáp, rồi các ông ngủ, cũng
không ai đề ý.

Các ông vẽ, các ông viết bài đăng lên
báo, người mua báo, xem rồi cũng
ngáp, rồi cũng ngủ nốt.

Chỉ trừ những người nào thường bay
đọc Đông-Thanh và Nam-Phong thi
khô-g việc gì mà thôi.

Họ ngủ đã lâu rồi.

Ngồi nghe diễn thuyết

Ông Bán, quan Hán kiêm quan Nghị nhà giàu, cái dò là lè lết nhiên, lại thiếp dời. Nghĩa là ông tự nhận là thiếp dời vì ông giao du toàn những quan phủ, quan án, cũng như ông tự nhận là cái gi ông cũng sành, tự cái lợ sành dời Khang-Hy cho đến dưa ngã, chén ngọc ông đều biết xem cả.

Hôm ấy ông ngồi chêm chệ trên chiếc sập gỗ, gật gù như nghĩ ngợi điều gì, thỉnh thoảng lại lèn tiếng giồng rạc bao thẳng lình – lèn ông đặt cho dưa ở cho rõ ràng nhà ông là nhà quan – châm lửa hút thuốc láo.

Bỗng cánh cửa bên từ từ mở. Một bác nhá quê, vè mặt lầu linh, vèn cái áo thám, tay sách một cái bọc to, thoát trong thằng ông đã vội cái rạp xuống tận đất:

— Lạy quan q.

— Kìa Quýt, ngồi chơi.

— Vâng q, con xin phép quan.

Cách cùi chì lè phép của bác Quýt đã làm cho ông hán hỏi dạ.

— Quýt, sang đây có việc gì thế?

— Bầm, con định sang bên quan phủ Lê có chút việc. Đi qua đây thấy bóng quan ở nhà, nên con vào hầu quan trước.

— Thế thì được, sang quan phủ có việc gì?

Bầm, không giám giấu gì quan... hôm qua con lèn lỉnh vào chơi bác hai Pháu, bác ấy có cho xem một hòn ngọc qui lâm bác ta mua được cả một thằng ăn trộm. Ngoc sành trong sv, dưa lại diêm thèm mấy cái vân mài đồ thâm, sành xem ngọc như quan chắc là thích

Hòn ngọc quý

lâm. Con nhớ giờ mắt cũng tinh, trông thấy là tra ngay, hỏi bác ấy thì bác ấy bảo giá hai trăm, chủ thực ra cứ lây con mắt sành nghè mà xét, hòn ngọc ấy đáng giá đến năm trăm.

Con già năm chục, anh ta cứ đòi cho được hai trăm, sau con phải dọa đi báo cảnh, anh ta mới chịu bán vây.

— Thế ra anh mua được rồi à?

— Bầm vàng, con đem theo đây.

— Đau, đưa đây xem.

Bác quýt đe cái gối bác cầm tay xuống bàn mờ đèn ba bốn lần giắc, lցg ra một hòn bi ve. Ông Nghị đưa lại, định cầm lấy xem: Quýt với nắm chặt tay lại kêu:

— Áy chết! vỡ!

Rồi Quýt đưa cho ông hòn bi, kính cần thưa rằng:

— Đấy, quan trông, hòn ngọc trong quá; quan sành chắc là biết ngay là qui, bầm quan sành...

— Phải ..

Quýt chỉ cho ông hán những vè đẹp của hòn ngọc sành, nhất là mấy nét u gân trắng, đố ở trong hòn ngọc, xem chừng ông Nghị chử ý lắm.

— Ngọc này là ngọc rất dày, bầm quan

— Hừ, ngọc rất.

— Bầm quan, con định đem sang bán bầm quan phủ.

Ông Nghị câu lên:

— Bán bên quan phủ! anh tưởng tôi không mua được à?

— Bầm con không giám nghĩ thế, con tưởng phải làm quan mới mua được ngọc rất a.

— Mấy phẩm?

— Bầm chánh thất.

Ông Nghị mỉm cười:

— Chính phẩm tôi!

— Bầm con tưởng quan mới có tòng nhất.

— Không nên lường.. thế, anh bán bao nhiêu?

— Bầm thôi đe con đem sang quan phủ

— Quan phủ, quan phủ mãi,.. quan phủ đã giàu bằng tao à?

— Quan giàu hơn nhiều, con vẫn biết thế.

— Có thể chứ, vay anh bán bao nhiêu?

— Bầm đổi với quan là chở con ván lại vay mượn, quan cho con hai trăm,

— Đổi quí l thề ra anh ăn lãi tôi những trăm ruồi kia à? Thôi tôi cho anh một trăm,

— Bầm quan lớn ăn tiêu vè nhiều, con có đem sang quan phủ cũng được 200 q

— Quan phủ cho anh được hai trăm, tôi cũng cho anh hai trăm. Đấy, đem mà bán cho quan phủ.

— Bầm quan đã giận, con xin để quan trả lời.

— Ủ biết điều đấy, đợi dày tôi đưa tiền cho.

Lúc quan Nghị ngái đương đếm bạc, có ông đồ giật lùi trê con trong nhà chạy

ra, quan khoe ngay.

— Ngọc đẹp quá, ông đồ a

Ông đồ cầm lấy hòn ngọc, ngạc nhiên nhìn quýt.

— Ngọc dày à?

Quýt nhanh mồm nói:

— Ngọc dẹp lâm, quan giáo cũng sành xem ngọc lâm, bầm quan giáo con biết ngay nó là ngọc dāg (nói đến dày, Quýt đưa mắt cho ông đồ) — Khi con bán xong con sẽ xin biếu quan giáo con một chục vi nghề buôn ngọc phải tặng người sành nghề.

Thằng lình thấy hòn bi ve, lại nghe quýt nói, cũng chèn vào:

— Ngọc dày à?

Quýt vội đáp:

— Ngọc dày, anh cũng sành xem ngọc à?

— Sành lâm chứ, thua bé đánh dã mòn tag lại không sành...

Quýt đã nhận được bạc, vội đưa ra biếu ông đồ và thằng lình mỗi người một chục, bước rào ra ngoài, vừa đi vừa lầm bầm:

— Chuồn cho nhanh thôi. Ở lại rồi muối anh sành nghề như thế nữa thì mình đến lồ vồn.

NHI-LINH

Cửa hàng An thái 23 Phố Cầu gỗ đang chữa — quý khách có cần hỏi điều gì hoặc mua chira, sưa, xe xin lại số 2 phố Nguyễn-Trọng Hq.

. TÙ CAO ĐẾN THÁP. .

Tôi sẽ ra ứng cử Nghị Viên

Phải! đến khóa sau, tôi quả quyết ra ứng cử nghị viễn.

Tôi có chí ra làm nghị viễn đã lâu. Tôi nghe tiếng ông Vịnh, ông Quỳnh, ông Lực mà tôi thèm cái thanh danh ông nghị.

Tôi thèm nhưng tôi sợ. Tôi tự hỏi: « Vào nghị viễn, tôi biết ăn nói ra sao? Tôi biết think cầu những điều gì để người đời cho rằng, tưởng rằng tôi nghị tới dân, tới nước? »

Vì những lý ấy, nên tôi cứ rụt rè, lỉnh ra ứng cử, rồi lại thôi không ra ứng cử, rồi lại định ra, rồi lại thôi.

Nhưng nay tôi quả quyết ra.

Là vì năm nay tôi đã được hàn-banh ngầm các ông nghị làm việc. Nên tôi hiểu rằng: làm nói nghị viễn không cần phải ăn то, nói lớn, không cần phải có những điều think-cầu quan trọng, mà có kh. không cần phải có điều think cầu chiết. Còn như đối phó với bạn đồng-nghiệp thì tuy cũng thấy vài ông bê nhau về mấy chữ « ẩn-dẽ » « ẩn-dinh », nhưng nào dã đến nói kịch-liệt quá như bên Pháp mà hình như có khi họ dùng cả đến quả đấm ngon đá, cùng là những kh. giới ghê gớm nữa. Đến như những điều ich quốc lợi dân thì thực tôi không cần phải lo một ly, một tí: Tôi cứ tìm những điều ich cho tôi là cũng ich cho dân, cho nước. Tôi có ruộng, thi tôi bênh vực lợi quyền người làm ruộng. Tôi có mồ thi tôi bênh vực lợi quyền người khai mồ. Tôi có lầu có xe vận tải, thi bênh vực lợi quyền nghề vận tải... Thế là dàn chúng cũng được nhờ chán rồi!

Trước tôi lại còn lo vơ vắn một điều này nữa, là tôi phải cái tật vừa nói lắp, vừa nói ngọng. Nhưng trước mặt anh em ban, nhiều khi tôi còn lắp ba lắp bắp nói chẳng ra câu, nữa là ở nghị viễn. Đều như cái bệnh nói ngọng « niu » ngọng « no » của tôi thi tôi lấy làm xấu hổ chết đi mất.. Nay tôi mới biết có hai tật ấy, không những chẳng bẽ chi mà lại cũng có thể làm nói được một người đàn anh trong viễn.

Vậy tôi tuyên bố:

Tôi sẽ ra ứng-cử nghị viễn.

Tôi đã quả quyết

Ai bầu cho tôi thi xin cứ quả quyết như tôi.

NHÍ LINH

Mười ngày của ông Nghị

Mồng bảy. — Từ hôm tiếp được giấy mời lên dự hội đồng Nghị-viễn, mình lại thấy hăng hái về việc ích quốc lợi dân. Vả làu ngày ở nhà quê, buồn lắm rồi... Nhớ hồi năm ngoái, hát ở nhà chí Hằng, có con Sen trong khát tệ... Nghị đến dày, trong lòng thấy thư thái muốn lên Hanoi ngay.

Mồng tám. — Hôm nay sắm sửa xong cả rồi, chỉ còn bảo bà nó mở tủ lấy cái áo gấm xanh cho vào va-li nữa thôi.

Đi họp hội-Jồng mà bà ngài nó chỉ đưa cho miếng có ba chục, chừng ấy tiền như muối bồ bồ... mình chỉ còn hy vọng ở mấy bạn đồng-nghiệp họ tranh nhau ghế nghị-trưởng kịch-liệt như năm ngoái.

9 giờ. — Trên xe hỏa, ngồi hàng nhất để chịu lâm. Sáng nay ta phải xin cho vợ con cũng được đi dự hội đồng, cho bà nó được hưởng một chút.

Sắp chợp mắt, bông thoảng thấy bóng quan huyện nhà ở hàng ba. Ấy chết! mình phải xuống xe lồi mẩy được.

Lay quan lòn a
— Kia ông Nghị, ngồi chơi.

Quan mời ngồi, nhưng mình đâu giàm chơi chèo.

— Bầm xin lỗi quan, cái đó không phải tai chúng con.

— Cái gì?

— Bầm, con ngồi hạng nhất...

Mồng chín. — Giấy thật sớm, mờ quayen Niê-lich-thông-thư ra xem, sợ rật nẩy mình.

« Ngày mồng chín tháng mốt. »

— Hành hỏa, Truc Bé.

« Mọi việc đều không nên ». »

Khô quá, sở Khâm-thiền-giam ở đâu mà trọn ngày xắn thế. Buổi họp hôm nay, chắc là các ông ấy đốt nhau hăng lâm, chì sọ họ lại đổi cả mình nữa.

May mà là ngày trực bể, chắc rồi cũng đến « bể tắc » cả. Bể tắc sớm chừng nào cảng hay chừng này.

9 giờ. — Được trông thấy quan Thống sứ, lấy làm sợ hãi lắm. quan nói những gì, mình không biết, mà nói lâu lắm, nín thở buồn ngủ riu cả mắt lại mà không giám ngủ. Sau thấy ông nghị ngồi bên cạnh đã thiêu thin từ lúc nào rồi, mình mới bắt chước nhầm mắt lại...

Chợp được một giấc giặc, để chịu quá. Giá ông Đồng không bỏ tên mình lên, chắc là còn ngủ nữa. Có mỗi một ông Lực ra ứng cử ghê Nghị-trưởng thì còn việc gì mà bỏ vé. Các ông ấy chỉ về lò

4 giờ chiều. — Bầu mấy ông đi dự hội đồng kinh-tế. Minh chẳng biếu kinh-tế là gì, hỏi ông bên cạnh mới biếu là bộ-dông rượu.

Ủ mà phải, năm ngoái cũng bầu các ông ấy đi bàn về việc rượu mà! Nhưng bầu ai thì bầu, việc đó có canh-bé gì mà ông Hội phải bắt họ ăn-dè với anh-danh.

Mồng mười. — Tôi hôm qua đi bắt nhà chí Hằng — vui quá.

Sáng hôm nay giấy mờ, cũng chẳng muốn đi họp đội-dồng nữa.

— Nghĩ lóe song cũng phải đến cho có mặt.

Khi đó xe trước nhà hội Khai-trí, mình cho năm xu, phu xe nó còn kêu ứ. Ở nhà quê thì chì đáng hai xu. May mà phu xe nó biết điều và biết người:

— Bầm quan Nghị cho ít quá.

— Thị đây năm xu nữa.

Phu xe cũng mừng mà minh mất thêm năm xu nữa cũng bầm.

8 giờ chiều. — Ngồi xuốt ngày, mệt quá. Minh cũng chẳng biếu bàn về gì nữa. Nghe đâu bàn về số dư-toán thi phải. Ở nhà cho vay hay đóng thóc dâ có bà nghị nó, ở nghị-viễn tinh-toán dâ có ông nghị-trưởng Nếu ông ấy không cảng đáng họ, việc kia cũng hỏi đến nghị-viện, thi còn bầm ông ấy làm gì?

Ngày mười một. — Được nghỉ. Buổi chiều đi xem hội, thật là vui mắt. Nhất là con rùa sáng chung, mình đứng xem mãi không chán. Biết thế thi đưa cả bà nó lên cho biếu mứt Hanoi.

Ngày mười hai. — Lại bầm về số dư-toán. Ngồi ngáp đến 9 giờ, mệt quá, nhân lúc không ai để ý, lúi ra ngoài vê ngủ một giấc giặc. Đến chiều, ông H. lay giấy, mời đi bắt. Minh bụng bảo dạ rằng không cho bà nó lên cũng phải.

Ngày mười ba. — Ngủ suốt ngày, quái, sao lên Hanoi lại hay buông ngủ thế. Ở nhà có khi đánh lò-lòm suốt ngày suốt đêm, vẫn thấy khỏe khoắn, mà lên dây nghe có mấy bài diễn-

Tôi không ứng cử Nghị-viên

Tôi không ứng cử nghị-viên.

Tôi không ứng cử vì tôi sợ các người di bão, lại vì lò cũng sợ tôi nữa.

Tôi sợ người di bão bỗn sê cho tôi chỉ là một người sẵn tiễn ra ứng cử để mong tranh một việc thầu, hay xin khẩu một cái dồn điền, họ sê cho tôi là người đòi tiền để lấy chút hư danh, họ sê cho tôi ra tranh nghị-viên cũng như tôi chạy cái Hán-lâm vậy.

Rồi họ sê cho tôi là một ông quan, và họ sê gọi tôi là quan nghị.

Tôi không muốn thê.

Mà tôi cũng sợ tôi làm cho người ta tuồng nhau như thế!

Có ra nghị viễn thi ở lò nhà tôi sẽ yêu cầu xây đường, đắp cổng để lấy lòi cho ô-tô đi, tôi sẽ vay Nông-phố ngân hàng để giúp cho người có ruộng, lên nghị viễn tôi sẽ nghe diễn thuyết và bao nghe nghị-trưởng, vào Sai-gon tôi sẽ bán việc rượu và cách đóng nộp thuế.

Nhưng một chữ tôi không biết, một cái tình công tôi cũng chẳng hay, tôi lại phải cái tội nói nhỏ như nói thăm, nói ngọng như người vùng bắc. Tôi lại không biết làm dáng và không ưa mặc áo gấm hoa.

Như thế, nghe diễn thuyết tôi sẽ ngáp, mà bầm số dư toán tôi sẽ ngủ. Tôi có ý kiến hay, nhưng nói nhỏ không ai nghe, tôi lại ngọng, nói không ai biếu.

Không biết làm dáng, không mặc áo gấm hoa, thi ai gọi tôi là quan!

Vì thế nên tôi cứ rụt rè luồng lự: định ra ứng cử, rồi lại thôi không ra ứng cử, lại định ra, rồi lại thôi.

Nhưng nay thi tôi quyết không ra ứng cử nữa.

TAM-LINH

thuỷ... thi moi biêt làm việc bằng óc chòng mệt thai!

Ngày mười bốn. Hôm nay bầm về các điều think cầu.

Các ông ấy diễn-thuyết cũng lúi lo lúi lúi, mình nghe chẳng ra làm sao cả, phải đứng giặc.

Tôi hôm qua, vốn đã tập sẵn ở nhà rồi, nên nói thấy trời chảy lâm.

Nhất là lúc think cầu nhà nước tăng tiền phụ cấp cho các nghị-viên và cho quayen các nghị-viên được di xe hỏa hàng nhất không mất tiền thi cả nghị-viện đều láng tai nghe, có vẻ chú ý lắm.

Bà nghị nó hôm nay mà có mặt ở tay chắc là phải phục mìn.

Ngày mười lăm. — Hôm qua nói nhiều quá mệt nên sáng hôm nay không vào nghị-viễn nữa. Vả những điều minh think-cầu đã nói cái rồi, hôm nay đến lượt các ông khác diễn-thuyết thi minh đến nghe cũng vô-ich.

Buổi chiều, hội đồng bế-mạc, mình lại qua nghị-viễn một vài phút, hỏi các ông ấy xem linh tiền phi-lòn ở đâu rồi đi lấy về. Cũng muốn xuống chí em bay về vào sông Sinch-Mậu lu-bù một đêm cho thỏa, nhưng chỉ sợ mai về, bà nghị nó ki-kéo...

Thôi để tiền về tậu thêm mấy sào raong.

Ngày 16. — Lên xe hỏa về quê, lại được ngồi hàng nhất, để chịu lâm... cứ thế này, sang năm lại đến phải ra ứng cử nghị-viên lần nữa.

NHẤT-LINH

— Tầu chật, bà làm ơn bỏ cái bu-gà này xuống gầm, để tôi lấy chỗ ngồi.

— Ấy chết! không thể được! .. gà thòi đấy.

— Cù di đâu với vàng thế?
— Ấy chết! Ông đê tôi kêu nhỡ tầu, để người ta mang đợi thi không liên?
Ai mang cự?
— Tôi chả có hứa di dự tiệc ở hiệu cơm tây Lac-xuan ấy mà, ông có biết không?
— Ai bảo tôi là gì hiệu Lac-xuan, có phải ở số nhà 55 phố Hàng Bông mà là hiệu to nhất Hà-thàn của người Annam mờ; số giây nói 628 chứ gi?

bản ngang..

Mấy hôm nay chúng ta lại được nghe
đến tên, biết đến một các ông nghị viễn
dân bưu đến bản Việt Nước.. mà các
đại nghị lại được phục cái tài hùng biện
của mấy đức lang quân.

Đối với bọn dân quê, các ông cũng như
các ông hàn, ăn vận chung chạc nói
nặng đường hoàng, vào hầu quan biết
nói chuyện, biết đánh lỗ lõm, lúi lén lỉnh
biết lẩn hàng nhặt, biết hái á dào...
Nhưng đối với người biết nghĩ, các ông
(là) thương lưu trong xã hội, làm việc
lịch quốc lợi dân, biết đứng lên diễn
thuyết, biết bản đến chính sự, việc gì,
điều gì cũng tham bàn.. có khi lại « bàn
lẽ » nữa.

Có người bảo các ông có dãy cũng như
không có dãy, có ích lợi gì cho ai. Như
thì thi nhầm qua.

Lúc các ông ra ứng cử, các ông có ích
cho người đi bầu, lúc các ông lên họp
hội đồng, các ông có ích cho sở xe lửa
được thêm mảng ông khách quý, các ông
có ích cho mấy tiệm cao-lầu, cho xóm
chị em giao này đương nhẫn-nhó về
kinh tế.. chỉ riêng thiệt cho mấy bà
nghị phải nén lòng ghen chử đến lúc
chồng về.

Các ông đã có ích cho ta, mỗi bước
các ông đi, mỗi việc các ông làm đều vì
nước, vì dân, ảnh hưởng đến tương lai
nước nhà rất xáu xa, ta nên yêu mến
các ông, qui hóa các ông như một lợ dộc
binh cỏ, như một con chim lạ.

Dịp may cho những người còn quốc trại

Ài còn quốc trại Đông-Pháp năm
1922 là thứ phiếu 5000 nên mang
ngay lập tức đến nhà Chân-Hưng số
62 Phố Hàng Bạc Hanoi thời được
giá cao cũng gần như chúng số, và
những quốc-trại bằng quan tiền tây,
thì bán được giá rất cao, cũng có thể
được lãi hơn lúc nộp tiền,

Bầu cử

Thiên hạ nôn-nao họ rủ nhau,
Người ra ứng cử, kẻ đi bầu.
Phen này lâm cậu già-lại vỡ,
Mà chử « ông dân » đã chặc dầu.

Họ kéo lùng dân xuống sớm hát,
Lu-bù ngày ấy sang đêm khác,
Phen này, ông quyết xuống K. T.
Mở tiệm cò-dầu có lê phát.

Họ mời nhau chén tại cao-lầu,
Thả cửa sám banh với rêu tầu.
Các chú phen này càng béo bở,
An-Nam còn lâm cuộc đi bầu.

Lắng lắng mà nghe họ diễn thuyết:
Công tâm, công ích, lời tâm huyết..
Phen này mở hiệu viết văn thuê,
Dẫu chẳng làm giàu cung đỡ kiết.

Họ lại ra công làm quảng cáo.
Đến ngõm cát mẩy tờ báo.
Chương trình đem đọc thực là kêu,
Thứ ngầm sau nág ai nói láo.

Họ kè xấu nhau như hót hay.
Hàng rau, hàng cá cũng thua tài.
Phen này bão chẽ thà hồ đất,
Thuốc tim cần mua đẽ rủi tai.

Xem cuộc mua danh thực rủi ro!
Người hay, kè giờ, trò thơm tho..
Quốc dân được lợi cuộn mua vui,
Chẳng phải mất tiền xem hát bộ..

TÙ-MỌ

Gái mới
Từ ngày ở nhà quê ra lín,
Cũng học đòi lắp lèn như ai!

Khăn san, quần trắng, áo mài,
Cô Thoa ra phết con người thời nay!!.
Trước gương chỉ xuôi ngón ngâm vuốt
Điểm trang cho trái-truất hơn người.

Cô khỉ thông thả ngồi chơi,
Chị em bàn tán những lời nhỏ to.

Khinh cô nợ trán rõ, mặt gâng,
Chè chỉ kia mình đắng, người thô.
Càng nhau đắc chí cười ồ,

Coi ai cũng chẳng ra trò trống chi!
Tinh cỏ lại ham mê tiêu-thuyết,

Thường lâm hồn mải-miết quên ăn.
« Sánh minh với Mạnh-lệ quản,

« Thương chàng Hoàng-phủ mướt phần
gian nan..

« Lại trường lúc quá quan tài già,
« Sót Chiêu quân tầm tã giòng cháu..

« Khen tài Kim-định phép mâu..

« Mừng duyên Tang đại không cầu mà

nên..

Trí có dã nhiều phen vơ vắn,
Nên có thường thơ thẩn vào ra.

Ngâm minh như hạt mưa sa,
Biết đâu sừng đáng để trao thân?

Nhớ lời chuyện Ngọc-Chân thưa trước,
Phải kén cho rõ được anh-hảo.

Từ ngày già ngọc treo cao,
Mắt xanh ngắt nghệ xiết bao nhiêu người.

Nhưng có vẫn chê bai mệt mực,
Cho rằng chưa đáng mặt anh tài,

Đêm ngày xug tinh ngực suối..

Cái đời « tiêu thụyt » là đời vần vơ!!

Não ngòi nỗi thời giờ như duỗi,
Tôi ngày nay mỗi tuổi mỗi già

Soi gương có lại xót xa,

Vì chưng già kén hóa ra ẻ chòng..

Kia những gái ngồi không bán rộn,

Đem báo chương mà trọn người yêu.

Ước ao (!) dù hết mọi điều

Nhờ không như ý nằm liều được chăng?

TÀO-THI

Tại Hội Chợ Hanoi năm nay

Vì trong lúc đồng tiền eo hẹp, nên tại
Hội chợ năm nay ở những gian số 10-
12-14 và 16 giây E nhà đồ gỗ Hồ-Phong
ở Nam Thành sẽ đem lên bày những
đồ gỗ đẽ trang hoàng trong nhà: như
buồng ăn, buồng ngủ, salon, tủ chiến
theo lối tàu và lối tây rất nob rái tính
sản giá thật rẻ. Vậy các ngài muốn sắm
đồ gỗ ở Hội chợ Hanoi năm nay chờ
nên bỏ qua mà chẳng lui xem những
gian hàng ấy.

TAN THANH 145
HÀNG
BẠC
ĐỒNG, CHUẨN
VÀ ĐÁM

ĐỦ ĐÔ
PHỤ TÙNG
XE TAY..
KIỂU MỚI. GIÁNG ĐẸP
GIÁ RẺ

Tuyệt hết Bệnh Lâu Giang

Các ngài sau khi khỏi chứng bệnh lỵ độc còn lại. Nước tiểu khí
trong khi vàng. Tiểu vào cái cốc trong thấy lòn vẫn đặc, như dầu sợi chỉ
giấy giấy như nồi, que đầu thường rót diab, thỉnh thoảng ra đôi li mủ.
Hoặc súng khi ngủ giấy. Trước khi tiểu tiện nặn thấy một chất trắng trắng
như sữa đặc, ăn cǎi đặc hoặc làm việc gì quá độ bệnh lại phục phục, mà
có người xuong hận thường thấy đau mỏi như thế đều là nọc lâu chưa di
t hết hẳn, di độc còn lại nên thường phát như vậy. Muốn trả hết bệnh
cần thi ta dùng ngày thứ thuốc kiên lich tuyêt lâu (huốc triệt nọc) giá
1p.50 một h.p. Nhé 2,3 hộp nặng 4.5 h.p là khỏi dứt. Vì thuốc ấy đã nhiều
người dùng qua, nên đã biếtlich nghiệm của thuốc kiên lich.

Các ngài đang thời kỳ phát hành, di dài ít một, cưỡng dương thấy
đau, nỗi hạch, ra máu ra mủ: đó là thời kỳ bệnh đang phát. Như thế dùng
ngày thứ thuốc chữa bệnh (Thuốc chữa dài g thời kỳ phát) giá 0p.50 một
h.p nhẹ 4.5 hộp nặng 6.7 h.p là khỏi dứt.

Mà người bệnh phát ra thì « úy bít » sỏi nỗi hạch qui đầu lở loét mìn
mà mòn lít mít nồi xương đau tái h thoái g thấp, bắp gật giật. Như thế
dùng ngày 4-5 thuốc Giang giá 0p.70 1 lọ là khỏi ngày.

Nhưng thuốc đã kè ra dày đều không công phạt không hại sinh gục
Biện đã nhiều người uống khỏi, và đã nhận được nhiều giấy chứng cãi
của các người uống khỏi ghi về cảm ơn. Dùng anh đăng các giấy chứng
chỉ cùng lêu các người cảm ơn đề các đặc ghiết. Nhưng vì bệnh này là
bệnh kín. Vậy ai miễn « úy »

Bình-Hưng 89 Pavillons (phố Mã-Mây) Hanoi
giáy nói 548

NÉNHÚT THUỐC THƠM ANG LÊ

SWEET
CAPORAL

HỊEU

\$

0,15

COMPAGNIE COLONIALE DES
TABACS

Ciudad ATLAS / tabaco

Hôn búi mì.. ..mơ tiên

của E. Khai Hưng

Tranh vẽ của Đông-Sơn

— Phải, tôi cũng nhận ra như vậy nhưng chú có biết quê quán chú ấy ở đâu không?

— Bây giờ đâu chú ấy ở Ninh Bình, cha mẹ mất cả.

— Nhưng kia, sao chú không đi ăn cơm?

— Thưa ông, ở chùa chỉ ăn có hai bữa mà thôi, một bữa năm giờ sáng và một bữa đúng ngọ.

— Thế không đói à?

— Không hành lâu ngày quên đi chứ, Chính phép nhà chùa, thì chỉ được dùng một bữa cơm chưa mà thôi.

— Nhưng tôi chắc đó chỉ là luật phép nhà chùa, đã dễ ai tuân thủ.

— Ấy những người không tu hành vẫn đều tuồng thế. Có người lại ngờ cho chúng tôi ăn thịt ăn cá nữa, nhưng chẳng bao giờ có thể. Nhất ở đây sự từ tốn lại nghiêm giới lắm. Sai một tí là cu phat ngay.

Ngọc phân thi đói, phần thi cơm chay là miệng nên ăn ngon lắm. Nghĩ bụng: « cứ bảo ở chùa ăn khâm khổ, nhưng đâu vùng cõi dưa, cà thì cũng chẳng kém gì thịt cá ». Tự nhiên ở trong tri Ngoc này ra cái ý tuồng muôn xa lánh chốn phồn hoa.

Ngoài sân ánh trăng chiếu lờ mờ, rạng rỡ hoa lồng bóng xuống lối đi lát gạch, mấy cây đại khôi lá éo lá uốn xoắn trong vườn sẩn um trời; vạn vật có vẻ dịu dàng như nhuộm màu thuyền êm đềm tịch mịch...

Sáng hôm sau, Ngọc dương ngũ say bỗng tiếng chuông chùa inh ỏi đánh thức. Ngọc giật mình ngồi nhởn dậy, mở choàng mắt, ngạc nhiên không nhớ mình nằm ở đâu, thi thấy chú tiểu Mộc đã bụng lèn thau nước đặt trên chiếc ghế đầu. Ngọc hỏi:

— May giờ rồi chú?

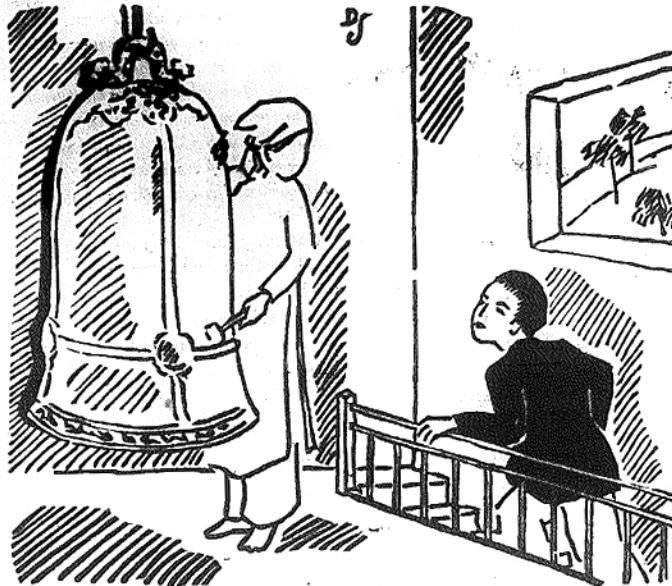
— Thưa ông, vào khoảng cuối giờ dần, sang giờ mǎo.

Ngọc nghe lầm tim cười, súng sinh bộ quần áo pyjama ra biển rửa mặt. Trông ra vườn trước sân, các lá sẵn hình hoa thị còn đọng giọt sương, lồng la lồng lánh như hạt thùy soan. Gió trời chan hòa một dòng nước bạc thấp thoáng lượn khói trong đám sương mù...

quyen sách nhắc chiếc giường gỗ một tiếng vào cái chuông con trông hình dáng như cái lon xanh.

Sư cu có vẻ tôn nghiêm lắm. Bao nhiêu tâm trí bình như thu cát vào quyền kinh, không hề thấy cu liếc mắt ra chỗ khác. Các pho tượng ngồi trên bệ gạch như đương lắng tai nghe, có vẻ trầm tư mặc trống.

Tiếng kinh du dương, mùi trầm ngao ngát, Ngọc tưởng - tượng như

Mặc xong quần áo, Ngọc vội vàng lên chùa.

Trên bức gỗ, trái chiếc chiếu đậu, sư cu ngồi tụng kinh, cặp mắt dăm dăm nhìn thẳng vào quyền sách có chữ to đặt trên kỵ nhỏ gỗ mộc. Tay phải sư cu cầm giùi gỗ mõ như để châm câu, cứ đọc bén chữ lai đánh một tiếng. Tay trái sư cu đặt lên trên quyền kinh, thỉnh thoảng lại rời

sống trong một thế giới khác, thế giới mộng ảo, thần tiên... Hỗng một tiếng chuông, chàng rất minh ngoảnh lai. Theo tiếng, chàng lần tới một cái bậc gach bên tả, rón rén lần từng bước leo lên cái gác vuông con. Tới bậc thượng cùng vừa nhô đầu lên, chàng nghe có tiếng: « đã phát » rồi lại kể tiếng chuông. Ngọc mắt nhìn, thi gặp chú Lan tay cầm chiếc vò,

Thấy Ngọc chú hơi đỏ má, mím cười ngả đầu chào.

Đời bạn mới gặp nhau hôm qua nay dã như có chiều thân mật. Song chú vẫn chăm chú vào phản sự: cứ đọc một câu lai đánh một tiếng chuông.. Những câu niêm phật ấy giàn giàn ngắt bớt, khi câu niêm chỉ còn ít chữ thì hai tiếng chuông kế tiếp lai nhau cho tới khi chuỗi đòn hồi.

Ngọc cố chờ đến nửa giờ cho chú tiểu đánh rìu hồi chuông cuối cùng đặt vò xuống ván gác, rồi nghiêm trang hỏi rằng:

— Sao chú phải cầu kinh thế mới đánh được chuông?

Lan cười :

— Đánh chuông phải đọc thần chú.

— Thần chú! hay nhỉ?

— Nghĩa là mười câu niêm phật, ba hồi, một trăm hăm ba tiếng.

— Vậy nhờ được cũng khó lắm nhỉ?

— Phải học thuộc lòng chứ.

—Những ba hồi, một trăm hăm ba tiếng! Thảo nào mãi bây giờ mới rút hồi. Tiếng chuông thứ nhất của chú làm tôi thức giấc. Tôi tiếc quá, đương làm giờ cái chiêm bao.

— Thưa ông, chiếm bao lành hay dữ?

— Chiêm bao thú lắm : tôi thấy tôi đi với một người sú trè tuổi, chỉ vào trac tuổi chú mà thôi. Chúng tôi đi trên con đường quanh co ngoặt ngoéo, ở giữa 2 trái đồi. Cây cối um tùm, ánh trăng chiếu sáng qua những khe lá, bảng in xuống đất như gấm nhu hoa. Một lúc chúng tôi đến một cảnh băng lai. Gió trời chan một ngọn nỗi, dòng nước chảy róc rách như tiếng gó mõ, trên cảnh chim hát vèo von,

THUỐC LÂU HỒNG - KHÊ

Là một món thuốc ngoại khoa già truyền ngoài trâm nám, lại nhờ được sự kính nghiệm của chúng tôi trong mười năm nay, đặt phòng riêng truyền món chữa về bệnh lâu và bệnh giang-mai nên phát minh ra được nhiều vị thuốc rất hay chế luyện thêm vào thành một phương thuốc rất hoàn toàn chỉ sống trong bốn tiếng đồng hồ là hiệu hiện ngay không bắt đài giả không vật vã nhoc mặt không hại sinh dục, đảm bả có chữa cảm, sốt được. Bên ngoài phải ra mồ hôi, ra mồ hôi, hoặc bênh đã lâu chữa không rút được mồ hôi khi nóng rực thức đêm, trong người nóng nẩy lại thấy có mồ hôi và xem trong nước tiểu có vẫn, uống thuốc này đều khỏi. Vết sẹo Thuốc đã mau khỏi, lại không công phai, nên được anh em chị em đồng bào... dùng mỗi ngày thêm đồng, cả người Tây người Tàu cũng nhiều người uống thuốc này được khỏi rất nọc, công nhận rằng không thuốc nào hay bằng thuốc lậu Hồng-Khê. Giá 0p60 một ống bệnh giang-mai tim-la phải hạch lèn soái nồng rất lòi loét quy đầu đau xương rất thịt rát đau nỗi nỗi day, ra mồ hôi hoa khép, pha lòi khớp người, cù-dinh thiêu sấp ngay đến tim mèo chỉ uống một ống thuốc, là cải thiện sinh trong 24 tiếng đồng hồ không phải kiêng nước không đói ăn rằng uống thuốc di làm việc như thường không hại sinh dục. Cũng 0p60 một ống. Xia mời quá bộ lại hoaé có thư về lập tức có thuốc gửi đến tận nơi mua từ 6 đồng trả lèn không phải chịu tiền trước.

E. Hồng khê được - phòng

81 — Route de Haï (cạnh chợ Hòm). Hanoi Telephone 755

Bản-hiệu mới về rất nhiều hàng mía rét :

Hàng Đầu : cầm nhung Thượng-hải, gấm, vóc, nhiều đủ các màu.

Hàng Tây : nhung, satin lam hoa gấm, satin đen nhiều lèo chon và thêu, và đủ các mặt hàng khác nữa.

Bản hiệu lại có nhiều các kiện ô can (parapluies cannes) để các ngài dùng rất hợp thời trang.

QUANG-MÝ
Hiệu con rồng vàng

bên mình ai cười khanh khách. Tôi quay đầu lại, bạn tôi đã biến thành một trang giải nhảm tuyệt thế... Ấy chính lúc đó, thì tiếng chuông của chùa làm tôi thức giấc.

Chú Lan cười gượng bén lèn:

— Mộng mị của ông đâu ngô, minh sờ nhỉ?

— La nhất là người con gái ấy lại là chú.

Chú tiêu hai mỉ dỗ ửng. Chú cười sảng sặc như muôn giấu sự hổ thẹn, rồi đáp lại:

— Nam vò a-di-dà phật! kẽ dã quả quyết xuất gia tu hành thì trai cũng vậy mà gái cũng vậy có khác chi. Vậy bây giờ già đức Thích-già có dùng phép màu nhiệm mà bắt tiêu này hóa ra làm gái, cũng không có chi thay đổi cả, kia mà. Tôi còn nhớ một hôm su iờ giảng sự tích Phật, có giày rằng:

« Phật bình sinh đối với bọn đàn bà, con gái vẫn có bụng nghi ngờ, cho rằng bọn họ không những không dủ tu cách mà tu hành được trọn-vẹn mà lại thường làm ngăn trở sự tu hành của những kẻ thành tâm mộ đạo. Cho nên ngài thường giày các món đồ dồi dái với đàn bà con gái rất nên cẩn thận, phải xa lánh họ và ra công ngăn ngừa cho khỏi mắc vào lưới dục tình »

« Sư Tồ lại theo gương phật mà giày chúng tôi rằng: « đối với đàn bà con gái phải coi họ như mẹ mình, nếu họ hơn tuổi hay bằng tuổi mình và nếu họ kém tuổi mình thì nên coi họ như em ruột mình; vậy lúc nào cũng phải yên tâm yên tri như thế mới mong tránh được sự cám giở. »

« Tôi dã hết sức luyện tâm tri tôi được như lời sư Tồ giày, nên tôi coi đời ông hay đời bà không khác nhau chút nào nữa, và vì phòng bảy giờ tôi hóa ra con gái, tôi cũng không biết tôi là trai hay là gái, chỉ nhớ rằng một người xuất gia tu hành mà thôi »

Ngọc vẫn ngờ Lan là gái, nên đặt ra câu chuyện chiêm bao dè dò là ý từ, nay Lan kè cho nghe câu chuyện tuy cố làm cho tự nhiên mà Ngọc lại càng ngờ lầm. Chàng vừa cười vừa hảo chú tiêu :

— Chú cứ giắc lòng cầu nguyện được cái nam vi nữ di, đức Thích già sẽ chuẩn y cho sự ước vọng của chú thành thực sự đấy.

Lan có ráng ngâm nghĩ rồi đột nhiên hỏi Ngọc :

— Ông này có thể có bậc Quan-Âm Thi-Kinh không nhỉ?

— Thi-Kinh là ai thế chú?

— Vậy ra về đạo phật ông kèm cỏi lâm nhỉ? Thế mà muôn di tu, sao được.

Bà Thi-Kinh tức là Quan-Âm, là một người Triều-tiên cải dạng nam trang để xuất gia davenport... chắc may trong đám phu-nữ chả ai có gan giả cải dạng như thế.

Ngọc ngầm người ra, nghĩ vơ nghĩ vẩn có ý buồn rầu... quay lại thì Lan đã bước xuống bục thang.

— Chú xuống đây à?

— Vâng, tôi xuống thấp hương.

Ngọc nán ná ở chùa Long-Giang dã mươi hôm, tinh thần mặt đối với chú tiêu Lan một ngày một thêm khăng khít, đến nỗi cả chùa từ sự cu cho đến ông thiện, bà hò, đều biết rằng hai người là một cặp tri-kỷ trên đời...

Từ hôm nói chuyện với chú tiêu ở trên gác chuông, mỗi hoài nghi của Ngọc càng tăng tiến. Luôn luôn trong trí lúc nào cũng nhắc tới câu hỏi:

— Con gái hay con trai.

Hồi rồi lại tự trả lời:

— Chả có lẽ là con gái! Những lời bàn về đạo phật của chú có ý khinh bỉ-cảnh-phu-nữ... Nhưng ta cũng ngốc tệ! Phải! nếu hắn là con gái thì bắn cảng cần phải làm thế để giấu ta chứ... Địch rồi! chính hắn là con gái!

Hôm ấy Ngọc thủng thủng đi bách bộ ở dưới rặng thông, hai tay chắp sau lưng, trông càng có vẻ tu lỵ...

— La hét cho là mười hôm nứa là cùng, phải tìm ra sự bí mật này. Lúc ấy có tiếng ai gọi:

— Thần phán!

Ngọc quay đầu lại. Một bà cụ cắp rổ chè tươi dương rǎo bước đi tới.

— Bà cụ gọi tôi.

— Thần có phải ở chùa Long-giang không?

— Phải, cụ muốn hỏi điều gì? Hay cụ muốn bán chè chǎng?

— Tôi nhớ thầy bảo giàm chú Lan dừng lòn vòn đến nhà tôi nứa mà có ngày què cẳng.

— Sao, cụ muốn hỏi điều gì? Hay

— Cụ muốn bán chè chǎng?

— Tôi nhớ thầy bảo giàm chú Lan dừng lòn vòn đến nhà tôi nứa mà có ngày què cẳng.

— Sao, cụ muốn hỏi điều gì? Hay

— Cụ muốn bán chè chǎng?

— Tôi nhớ thầy bảo giàm chú Lan dừng lòn vòn đến nhà tôi nứa mà có ngày què cẳng.

— Sao, cụ muốn hỏi điều gì? Hay

— Cụ muốn bán chè chǎng?

— Tôi nhớ thầy bảo giàm chú Lan dừng lòn vòn đến nhà tôi nứa mà có ngày què cẳng.

— Sao, cụ muốn hỏi điều gì? Hay

— Cụ muốn bán chè chǎng?

— Tôi nhớ thầy bảo giàm chú Lan dừng lòn vòn đến nhà tôi nứa mà có ngày què cẳng.

— Sao, cụ muốn hỏi điều gì? Hay

— Cụ muốn bán chè chǎng?

— Tôi nhớ thầy bảo giàm chú Lan dừng lòn vòn đến nhà tôi nứa mà có ngày què cẳng.

— Sao, cụ muốn hỏi điều gì? Hay

— Cụ muốn bán chè chǎng?

— Tôi nhớ thầy bảo giàm chú Lan dừng lòn vòn đến nhà tôi nứa mà có ngày què cẳng.

— Sao, cụ muốn hỏi điều gì? Hay

— Cụ muốn bán chè chǎng?

— Tôi nhớ thầy bảo giàm chú Lan dừng lòn vòn đến nhà tôi nứa mà có ngày què cẳng.

— Sao, cụ muốn hỏi điều gì? Hay

— Cụ muốn bán chè chǎng?

— Tôi nhớ thầy bảo giàm chú Lan dừng lòn vòn đến nhà tôi nứa mà có ngày què cẳng.

— Sao, cụ muốn hỏi điều gì? Hay

— Cụ muốn bán chè chǎng?

— Tôi nhớ thầy bảo giàm chú Lan dừng lòn vòn đến nhà tôi nứa mà có ngày què cẳng.

— Sao, cụ muốn hỏi điều gì? Hay

— Cụ muốn bán chè chǎng?

— Tôi nhớ thầy bảo giàm chú Lan dừng lòn vòn đến nhà tôi nứa mà có ngày què cẳng.

— Sao, cụ muốn hỏi điều gì? Hay

— Cụ muốn bán chè chǎng?

— Tôi nhớ thầy bảo giàm chú Lan

đi vừa nhin xuống đất bỗng nghe có tiếng sột soạt ở trong vườn chè bên con đường hẻm. Kiêng chán nhìn qua hàng rào thì thấy chú Mộc dương buộc bó cảnh khò. Ngọc chào:

— Kìa chú tiêu!

Rồi chú tiêu chưa kịp đáp lại, chàng đã lấy tay rẽ một lối bước vào trong vườn:

— Chú dã nhặt dù hai ôm rồi à? Đưa lại tôi bó giúp cho một bó.

— Tôi ông đê mặc tôi, không bắn áo.

Ngọc ngầm chú Mộc tự chân đến đầu, túm tim cười. Chú Mộc ngước mắt thấy chàng cười chẳng hiểu chí cũng cười, có biết đâu rằng Ngọc được so sánh chú với chú Lan, một người thi quê mùa cục kịch, một người thi tráng tréo sinh sắn.

— Sao tên chú ấy lại là Lan nhỉ? Như tên con gái!

— Lan là tên cụ đặt cho đấy. Tên chú ấy chính là Thận kia.

— Sao cụ lại đặt tên cho chú ấy thế nhỉ? Tên Thận cũng hay chứ:

— Vì ai mới di tu hành cũng phải bỏ tên cũ, rồi sự lồ dặt cho một tên mới chọn trong các giống hoa chẳng hạn, hoa Lan, hoa Qui, hoa Hồng.

Ngọc nghĩ thầm:

— Ra ta lầm to, ta cứ tưởng Lan là tên con gái, té ra chỉ là một tên của sự cụ đặt cho!... Khen cho sự cụ cũng khéo tim được cái tên súng đáng...

Chú tiêu lại nói:

— Cụ đặt cho chú ấy cái tên Lan là vì chú ấy tới chùa về đầu mùa xuân.

Ngọc muốn gọi chuyện.

— Nghe đâu chú ấy không được đứng đắn thì phải.

— Không! Chú ấy đứng đắn lắm, mồm đao lắm.

Ngọc mim cười hỏi vẫn vơ:

— Chú ngủ cùng buồng với chú ấy chử?

— Không, tôi vẫn ngủ ở nhà trai. Còn chú ấy vì cu tin yêu giao chó giữ buồng kho, nên hôm nào cũng ngủ trong buồng kho, cài then kín lỗng lầm. Nhiều hôm đêm khuya gọi lấp thức gi rất là khó.

Một tia ngòe nẩy trong tri Ngọc. Làm gì mà cẩn thận quá thế? Thôi, chắc hẳn là con gái rồi.

(Còn nữa)

KÝ MỘT CHÚ

LÀ CÓ BÁO XEM

Người ở Thành-phố Hanoi mua báo giải hạn xem các

hiệu sách lớn: Nam-ký, Thuy-ký, Quốc-hoa, Béng-thay,

Nhật-Nam, Tân-dân, Thu-lâm, Nam-long

Ký một chữ, trả tiền, lấy biên-lai

LÀ CÓ BÁO ĐỂN TÂN NHÀ

Nên mua năm; Vì có nhiều số. Đặc biệt 12 trang bìa giá

cao, mà đối với người mua năm không tính thêm.

Ai không muốn mua năm mà muốn có báo đưa tin nhà cũng xin

lại mấy hiệu sách kê trên, ký một chữ, sẽ có báo đưa lại nhà.

Lấy số nào trả tiền số ấy.

Ngân phiếu, bài vở, thư từ, xin gửi;

M^r. NGUYỄN TƯỜNG-TAM

25, Bd. Henri d'Orléans, HANOI

NHÀ THÌ NGHIỆM BỆNH LÃU GIANG

Đã phát-minh những thứ thuốc chữa về bệnh ấy

Hiệu thuốc LÊ-HUY PHÁCH làm thuốc đã lâu năm đặt phòng riêng để thí-nghiệm bệnh Lãu và Giang-Mai.

Hồi năm 1931 đã phát-minh những thứ thuốc này để chữa về bệnh ấy. Lãu mói phái (éstat aigu) bắt cứ mủ, máu buổi, tức, chỉ dùng từ 4 đến 6 và là khói hàn, mỗi ve giá là 0p 50.

Lãu lâu năm (éstat chronique) thường siu nước tiêu vàng đỏ, hay dục cùng là vẫn-vẫn, lúc đi tiêu thấy nóng, từ chi mồi mệt, yếu đuối, và còn sinh nhiều chứng khó chịu khác nữa. Như thế chỉ dùng 2 ve là triết-trứng, giá mỗi ve 0p 60 và 1 hộp to Bé-Ngũ Tạng-Trù-Lâm 2 p 00 (hộp nhỏ 1 p 00) là khói hàn. Thứ thuốc này ai dùng không khói sẽ già lại tiền. Còn bệnh Giang-mai thì bắt cứ nặng đến đâu, uống thuốc của bản hiệu cũng chóng khỏi hàn. Bệnh hàn, ai ai đều biết.

Ai muốn hỏi điều gì, xin định theo timbre 0p 05 để liên việc trả lời. Ở xa xa thuốc gửi thư về sẽ gửi theo cách linh-hóa giao-ngầm (C. R.)

Thư và mandat xin gửi cho:

M. LÊ-HUY PHÁCH, 12, route Sinch-Tù, Hanoi, Tonkin

Các vai trò

Bá Phú 40 tuổi, nhà giàu nồi
Tu-Lợi 40 tuổi, bạn bèn của Bá Phú
Chủ-bút báo « Con Đèa » 35 tuổi
Thằng Nhỏ 17 tuổi : đứa ô của Bá Phú

CÀNH

Phòng tiếp khách một nhà đại-phú ở Hà-làm. Lúc kéo mán lên, sán-khán đe vắng. Sàn hai tay chưởng giật « teeng keeng ! ceng keng ! » thằng Nhỏ chạy ra mò cửa. Tu-Lợi và Chủ-bút báo « Con Đèa » ra

TRÒ I

Tu-Lợi, Chủ-Bút, Thằng Nhỏ.

Tu-Lợi — Ông Bá có nhà không ?

Thằng Nhỏ — Thưa ông, con không biết, sẽ con vào xem đã...

Chủ-bút — Ô bay ! ở trong nhà mà chủ có nhà hay không mà không biết, thằng bé này ta bùa thẹt !

Tu-Lợi — (báo thằng Nhỏ) Được mày cứ vào xem, hông Ba có nhà thi bảo có ông Tu-Lợi lại chơi có tí việc cần nha.

Thằng Nhỏ — Vâng a. (vdo)

Tu-Lợi — Bác thấy thằng Nhỏ già loli như thế lấy làm ngạc nhiên. Nhưng không phải nó lâm cảm đâu, chính nó theo lệnh của chủ nó giận đấy. Từ khi có những việc em-bé bóc, lão ấy sợ, cho nên phải đe phòng ai hỏi gì phải đưa danh thiếp cho người nhà cầm vào trước, nếu không phải người quen biết thì lão ấy chỉ là đì vắng.

Chủ-bút — Thế sao không thấy bác đưa danh thiếp ?

Tu-Lợi — Tôi lại khác vì là chỗ đi lại quen, hai chữ lâm Tu-Lợi tức như câu « vùng vùng », mờ của ra » trong chuyên « một nghĩa linh một đêm ». Lão ấy câu thận, không mấy khi ngồi ngoài, bao giờ cũng ở trên tùng gác thứ hai mà chính tôi đây cũng chỉ lên có một lần hồi năm ngoái khi lại thăm lão ấy ốm.

Chủ-bút — Sau ta hồn tự giãm cầm mìn tù vây sao ?

Tu-Lợi — Chính thế, lão ấy chỉ sợ quân giặc phi bắt cóc bay tổng tiền, cho nên chẳng giám thò một bước khỏi cửa, mà nhà bẩn, đầy bắc xem, chỗ nào cũng thấy chán sòng sít, rõ lối kiêc-chúc nhà bà Hòa-lò, mà mỗi gian là một cái nà-lim.

Chủ-bút — Nên vây thi có lẽ hồn « đà » lâm, minh thuyết biết hắn có nghe không ?

Tu-Lợi — Cứ gãi vào chỗ lợi của hắn thi mới thuyết được hắn.

Có lẽ bắn ra kia, đã nghe thấy tiếng giặc lẹp kẹp.

TRÒ II

Tu-Lợi, Chủ-Bút, Bá Phú, Thằng Nhỏ

Bá Phú — (Ra) Chào hai ngài !

Tu-Lợi — Chào bác. Tôi xin giới thiệu bác Me-sù Trần-nhu-Róng, chủ-bút báo « Con Đèa »

Bá Phú — (Cui đầu) Tôi rất lấy làm bất-hạnh được tiếp một nhà đại-ông luận, xua nay vẫn từng nghe danh.

Tu-Lợi — Tôi xin giới thiệu với ông chủ-bút đây là Me-sù Bá Phú, là một nhà đại tu-lâm.

Chủ-bút — (Cui đầu) Rất hân hạnh...

Bá Phú — Mời hai ngài ngồi chơi... Nhỏ ơi !

Thằng Nhỏ — (Ra) dạ.

Bá Phú — Đua ấm nước. Bào bá mở tủ lấy ấm chè sen.

Thằng Nhỏ — Vâng a. (vdo).

Bá Phú — Hôm nay hai ngài quá bộ lại chơi hắn có việc gì muốn chỉ giáo ?

Tu-Lợi — Vâng, có một việc danh lợi quanh toàn, muốn bàn cùng bác, chẳng biết bác có bằng lòng nghe không ?

Bá Phú — Danh lợi luồng toàn mà chẳng nghe thi còn nghe gì nữa. Việc gì đấy bác ?

Tu-Lợi — Như bác, cứ kẽ danh cũng đã có, lợi cũng đã có, nhưng giờ sinh ra thế, người ta cái gì cũng phải ngày một tốn tài hòn lòn, có phải không, ngài chủ-bút ?

Chủ-bút — Rất phai...

Tu-Lợi — Về đường danh, bác được xác Cửu-phản bá-bộ, or vua lộc nước kẽ cũng đã qui hóa lâm, nhưng bây giờ ông Bá cũngшиб lâm rồi, muốn đóng góp với đời một cách xứng đáng, hợp thời thế, thế nào bác

Một duc cu't sát

Hồi kịch của H Thiện Căn

cũng phải ra **trang-cử** rghj-viên mới được:

Bá Phú — **Trang-cử** nghj-viên ?

Chủ-bút — Thưa ngài, không những ở nước Việt-Nam ta, trong khắp vạn - quốc trên hoan cầu già, không có cái danh hiệu gì quý hoá hơn danh hiệu ông Ngobj, là một người đại - biền của dân, ra giúp Chánh - phủ, gánh vác việc nước...

Tu-Lợi — Mà lại có lợi cho mình, việc chẳng có lợi, ai làm ? Bác Bá ạ, tôi chỉ vì tình muôn kéo bác ra đê bác vây vùng một pheon trong xã-bộ. Chú giàu có mà chẳng ra cheo vai thích cảnh với thiên hạ cõi hoài. Phương-ngoân cõi cầu : « ở đời muôn sự của chúng, hơn nhau một tiếng soh hùng mà thôi ».

Bá Phú — Bé đánh rắng thế, nhưng mình phải đỗ tu-cách mới được chứ.

Tu-Lợi — Bác mà không đỗ tu-cách thì còn ai đó.

Chủ-bút — Ông Bá xem ý hay nhau minh Nhueu nếu ông cho phép, tôi xin thưa : ở đời nhau cũng phải tùy từng lục. Tao Tháo ngày xưa có nói : « người anh hùng t'ya như con rồng, lúc thi cuộn khúc nǎm tròn dưới đáy bể, lúc thi vung vẩy tung hoành trên tảng mây ». Làm tài giao lúc nǎo cung chún quá, tất thiên-hà cho là đợt phải nhân dịp hay mà ra gõ mặt với son song, cho vua biết mặt, cho cháu bết lén thiên-hà phải nói đến mình.

Tu-Lợi — Bác bảo bác không đỗ tu-cách. Tôi bác không xem cái anh Hào Thủ-đông, anh Vao Lộ thi tu cách đâu mà vụ trước họ cũng ra ; anh Hào Thủ-đông khi xưa chỉ là một anh cai thợ nề, đì thầu khoán, sắp yên phát. Anh Vao Lộ chẳng qua xuất thân là anh bán thuốc lậu với thuốc tiêm-lis, phát tài, mở được cửa hàng Bảo - chép, thế thôi,

Chủ-bút — Thế còn khái đây, có anh khi xưa chỉ quét cửa cho hiệu buôn, hay nhặt giấy vụn trong nhà, in thi sao. Thời buổi bây giờ là thời buôn kim tinh, qui phải đời này đeo do bao số bạc cả.

Tu-Lợi — Tôi không phải nói phinh bác tu cách bác con bằng vạc-họ. Bác chẳng ra gì cũng con cha cháu ông, nào phải bố cu, bố đì. Tiền của sẫn, danh giá có, không ra thi uổng.

Bá Phú — Tôi ít giao thiệp nên không ai biết, ra thi ai bùa cho mình ?

Tu-Lợi — Chào đứa bùa. Không ai biết mình thi minh phải làm cho người ta biết chí.

Bá Phú — Làm thế nào ?

Tu-Lợi — Cõi đồng. Đây, hôm nay số đì tôi mời ông chủ-bút cùng lại chơi bác cũng chỉ vì muốn giúp bác việc ấy.

Chủ-bút — Tôi với ngài tuy nhai kiến nhưng ông Tu-cửu thường nói chuyện đến ngài luôn, thế thi nhất kiến như cựu Tôi rất sẵn lòng để riêng rám cột bão đê cõi đồng giùm ngài.

Tu-Lợi — Trên báo-chương đã có ông chủ-bút tán dương, trong đám đì bùa đã cõi tôi vận động, thi cái được bác sõ cầm lồng trong tay, không còn ngài ngại gì nữa. Tôi hãy nói việc hành động cho bác nghe qua đì nhó :

Về phần tôi, các bà con quen thuộc nhau, tôi sõi họ một vài hòn suông K.T. đậm trống, rám ba bận lén hòn uống nước, ăn bánh, hoặc đì ăn cơm tây, bác cùng đì với tôi đì tôi giới-thiệu. Thế gọi là chính sách & phòng tài hóa thâu nhau tâm. Họ đì bùa phải nhiều cõi chủ-dịp gi đìu ; đì bùa cho anh Ám, anh Chén, anh Diêu bay anh Chép, cũng thế mà thôi. Bác còn nhớ năm nay, có lâm anh không biết bùa cho ?, chơi tinh bô vè cá cho bà To Tường, lại có vé tên Vũ-ém, thằng Nhỏ...

Thằng Nhỏ — (Vừa bưng khay nước ra)

Đại-làm Ông gọi gi con a ?

Tu-Lợi — (phi cười) Không ! ai gọi gi mày đâu...

Bá Phú — Nước đã pha rồi đấy à ? Rót ra đì (thẳng nhô rót nước ra).

Mời các ngài soi nước đi.

Tu-Lợi — Người đì bùa đã không có chủ định, tai họ được minh cho ăn uống, hát xướng tất họ phải nả mà bùa cho minh. Tôi xin cam-doss với bác rằng những người tôi sẽ rà di chén bay di hit thế nào cũng bù vé cho bác. Đó là phần tôi, còn việc cõi-dòng trêu báo-chương thì đã có ông chủ-bút đây...

Bá Phú — Tôi xin thú thực với ngài: tôi xưa nay chỉ bù việc kinh doanh, nên chửi-định giảm lương và bớt tiêu phu cấp đì. Đến với bạn buôn bán sẽ tuyển ngôn xin giùm huê Môn-bài.

Bá Phú — Thế egô như trung-cử rồi không làm được những việc đã tuyêng-ugon thi sao ?

Tu-Lợi — Khổn nạn lầm ! Bác thực thà như một với một là hai vật. Lúc ra ưng-cử, cứ nói thẳng thiên cho xong chuyện. Cảm giả lệnh giả thị chứ ai cầm mang bị nói khóc. Vì sao có làm gì bay không thi ai biết đây là đâu. Anh-nhàm ai cũng còn bận việc của việc nhà, chứ ai hoài hơi mà lo việc công. Ai trái vawn minh mà sợ.

Chủ-bút — Sau khi đã tiến-cử ngài cho quốc-lão, tôi mới soay đến mày bác ra tranh-cử với ngài. Tôi sẽ bời lòng tìm vết từ đời ngũ-đại, hả có điều gì xấu là bêu lên báo cho è chè, thế là cut. Không giám khoe khoang, công-kích là ngòi tay trái của bì nhän.

Bá Phú — Thế ho kiện thi sao ?

Chủ-bút — Chẳng làm sao cả, vì đã có lệ trong việc tranh-cử tha hồ nói xấu thà cõi. Thế thi quốc-dân mới rõ được kê giờ người ho.

Tu-Lợi — Bây, bác xem, nếu bác ta ưng-cử mà chung tôi vận động như thế thi lo gì chẳng trúng. Nếu bác muốn làm đến Nghị-Trưởng cũng phải được.

Bá Phú — Nhưng mà vận-dòng như thế tát phai tóm kém it nhiêu obi ?

Tu-Lợi — Cố chứ ! Nhưng chẳng mấy, chỉ cần si tiền đì cho họ đì hát với đì chén, và đến hôm bù vé thuê một chiếc ô-lô đến nhà nhặt tùng người, thế thôi. Còn việc đàng h'ò, ông Chủ-bút đã giúp không, dõi tát phai tóm kém it nhiêu obi.

Bá Phú — Thế ức chừng phải bỏ ra đì bao nhiêu ?

Tu-Lợi — Chỉ đùi rám ba trăm thôi.

Bá Phú — Những thế kia à ?

Tu-Lợi — Thế là it đấy. Lắm người còn quẳng ra hàng vạn.

Bá Phú — Thế thi tóm chết nhì ?

Tu-Lợi — Truyền, sau khi trúng cử lèo mui ông nghị đã danh giá biết mấy. Không những danh giá mà còn những mối lợi lèo lèo nữa kia.

Bá Phú — Bé bão lợi gi ?

Tu-Lợi — Ủi chà ! Lợi lâm chừ Nếu không thi thiên hạ giài gi mà họ lăn ra...

Bá Phú — Ra ứng cử cũng thế như đì buôn, muốn ăn lãi phải vãi tiền ra. Tôi hãy kẽ những cái lợi cho bác nghe nhé :

Xin đòn đòn rất đỗi nay. Có món thầu, bò là vào tay minh này. Nhà nước có báo đài thi thừa minh mới đến tay người khác này Minh mua được giá nội rất hạ, một lò đất đem bùa lại thấy lãi hàng nghìn ngay ! Maìn xia cho anh em bà con ti rụng hay ti muối, nhà nước nè cho ngay này.

Bá Phú — Ủi nhỉ lợi những thế mà tôi không biết.

Tu-Lợi — Ấy là mới kẽ nhuros mìn lợ. Lai còn nhiều cái thú lật vật như mỗi khi Nghị-viên họp hội đồng nhà nước lại thất tiệc, mỗi đì du ngoạn vịnh Ha-Loug, hò ba-bè, tiền tần bù uống kho-bac cung-phụng cả Rồi lại được đì cõi-nè-ma ngòi lò hàng nhất không mất tiền. Rồi mỗi khi cõi nhuros cuộc hành-thành gi, sẽ được

dự, ôi đến đây có quai ruy giới, bắt tay các đại quan ngã trên rạp trắng bao kít lì, nghe họ ôi của của cõi thần bảo chúc tụng. Rồi thi mỗi năm ngày hội Cát-tot có giỗ mới ôi xem Đam-binh có ghế riêng trôe rạp ngồi vát vút chờ chàng bị chen ngã sàm ngã vèo hay đội xếp vợt lối làm mặt trùi như bò i thường dân.

sie thử nghĩ xem danh giá chỉ còn thua con giời con.

nà Phú — Thể thi đánh giá thực oburog tôi còn ngại mới điệu

Tư Lợi — Ngài già rồi?

nà Phú — Chẳng nói giấu gì các ngài tôi chử nghĩa lơ kén, nói một câu tiếng Tây không nên thân. Nếu ra hì đồng các quan hàn luộn minh cứ à-ù cặc-cặc, câu được cái chàng, thiên hạ họ cười chế.

Chủ bút — Ra hì đồng không nái được tiếng Tây thi nói tiếng Bồ. Tiếng Bồ cũng không nái được thi giờ tay ra hiệu, mèo hầy tòi được ý-kien minh với quan trên thi thời, cầm gi. Chỉ cần thuộc lòng có bài tiếng Tây với nái.

Tư Lợi — Vâl lại cái quan Tây bây giờ tiếng ta lầu lầu cõi. Dù không biết tiếng ta nhưng cõi ngài tình ý, cái gi cứ nói đại khái là hiểu. Như có kè muôn nói (học trò nhà nước đầu bò mà nói là : « lèo lèo me giuong lò bồ en tết bòp », lại có người không biết con bò tiếng Tây là gì, cứ nói ba hoa : « lúy me sú toóng, mâm sot bòp, ba vè bòp, măng giê bòp, lúy màng giê sú, mang giê moa, be mäng giê cõi bò mà các quan Tây cũng còn hiểu được kia mà... »

Chủ bút — Phải, lo gi cái nhỏ mọn ấy, cứ nói thật ra, di hì-dàng có phải làm gđ dân, gọi là có mặt đấy thôi. Năm xưa họ i truyền, có một cõi vì đâm bom trước di hat xuốt són, đến hì - đồng nghe diễn thuyết êm như ru, chỉ làm có một giấc ngủ, hì-dàng tan, mọi người về cả vào con taiêm thiếp giấc nồng, ngáy như cõi ô sau cõi bác loong loong di quét buồng đánh thức gáy mồi sực tỉnh ra về.

nà Phú — Mấy ông ngồi cạnh cứ đê yên cho ngứ à ?

Chủ bút — Ho sô mà.

nà Phú — Ác oái! Nhưng mà cùi cùi tghị sao dù cũng khi qua. Đôi ai lại đến chỗ hì-dàng ban việc nước lai ngù kỵ thế. Về phần tôi tuy bất tài thật, nhưng chẳng khi nào đến nỗi thế.

Tư Lợi — Chính bicc hon người & chỗ đó. Hì-dàng, nái quyết ra ứng cử đi thử!

nà Phú — Tôi nghĩ cũng nên ra làm.

Tư Lợi — Nên thi ra phong di, còn do dự gì nữa? Ra đi, phải ra mà hành vực lấy lời quyền của mình trước.

nà Phú — Chính tôi cũng có ý-kie i ấy. Trong tri lôi cũng đã sẵn có mấy việc tám túc muốn xin với nhà nước: dã lầu, mà chưa gặp dịp.

Tư Lợi — Việc gì vậy?

Bà Phú — Là việc xin bái cõi nghị định bao chế sự cầu thúc thần thề về công sự. Cõi ngài tình, tôi chỉ sống về nghề cho vay thê mà họ vay, rồi họ trả, mình lại không có thê xin bái từ họ. Thế thì nái vò phép ngài, thằng chó nào nái lai gại, nó già sống phẳng làm gi. Cõi phải không thừa hai ngài?

Chủ bút — Phải làm, phải làm. Nghe ra giữa hì-dàng mà cứ hòng biện như thế thi yêu cầu việc gì mà không được. Tôi xem thế là ngài dù tư cách ra làm nghị viên.

Tư Lợi — Nếu có việc ấy thi bicc iàng phải ra ứng cử làm, không thi ngài cho vay sẽ suy đời mất.

Bà Phú — Từ giao có cái nghị định ấy, thi thiệt kẽ có hàng nghìn đấy bao ngài a.

Tư Lợi — Thể thi phải ra.

Bà Phú — Tôi lại còn việc nữa: là việc xin lắp bò Hoàn-kiem, lắp bò Trúc-ba, lắp bò Tây, lắp bò Bảy-mùa, bao nhiêu bò trong thành phố bay gần thành phố lắp cuối.

Tư Lợi — Phải đấy...

nà Phú — Ngài thử nghĩ mà xem, đê a lung cõi bò ấy có ích lợi gì đâu; mất vè

Một đợt cùt sắt

sinh mà bei nhân mạng, vì mấy năm nay con gái bõ cha mẹ trống, bay bụi có điều gì thất lì là ra đám đầu xống bõ ngay. Phải lắp bò đì để trả cõi ngã trống mìn, lìa được thêm đất làm nhà cho thuê, chẳng là nhất cõi lường tiện tam từ tiễn à?

Chủ bút — Nhưng lắp bò bõ i còn sang Cil. Bay là xin lắp nốt quách.

nà Phú — Việc đó thi hơi kuó. Nhưng việc lắp bò thi có thể làm được.

Tư Lợi — Hay đây, bicc mà xin được việc ấy thi không oblong lõi cho nhau quẩn, xé bõ mà thôi, chính bicc cũng cõi mồi lợt lo là việc xe đất lắp bò, nếu thâu được thi lõi cõi bacie.

nà Phú — Bác nói trúng ý tôi lắm.

Tư Lợi — Thể thi ra ứng cử đi, phải quả quyết mới được.

nà Phú — Tôi còn ghê một điều nữa.

Tư Lợi — Biết gi?

nà Phú — Chỉ ghê những cách tranh cử họ quấy rối bõi nhõ mish thi khó chịu lắm.

Tư Lợi — Truyện, Minh chất bõi, họ chát mish, có di, có lõi mới trại lòng nhau. Tha bõ cho họ nái, bát quá nhiều lõi là trong nõa thimg là cung.

Phản chung muôn lam to, phải biết nhìn nái.

Chủ bút — Sứ đê là thường, ngài đừng nên đê y.

Ra ứng cử ngài viên khác nái di cao đầu. nà Phú — Sao lại như cao đầu được? Chủ bút — Là vì cũng mất tiền, đê cho người ta vò đầu, vác mặt, đánh đì vào mặt phì nước vào mặt, thê rời sau mới mát mẻ sang sướng.

Tư Lợi — Tôi chịu ông chủ bút vi thê là đúng. Nhưng nái bác nái, thê nái thi nói quyết mới lời: có hay không? nái phải biết ba bốn bõi nhỏ chung tôi lo liệu bộ oblong tõi i ngã sành em mới đến người ngoài. Nếu bác khong ra tì i tôi lại phải giúp người.

nà Phú — Tôi vẫn biết hai ngài cõi bụng tử tế, nếu tôi trúng cử pheo này thi ơn ấy biết lấy gì đáp được.

Tư Lợi — nái cứ giây thê cho nặng tính. Tôi với bác là chõi tám giao di lại với nhau cõi nhiều. Chú khai ni mi khai khic. nái giờ có việc tôi giàp bác bao giờ tôi cần đến bác hác lại giàp tôi, chung qua là đóng lõi cõi gi mà ơn với huê...

Bà Phú — Ưac với tôi đã, đâub oblong cõi ngài chủ bút.

Chủ bút — Về phần riêng tôi, tôi cũng như ông Tư, không cần nói đến sự ơn huê riêng, bao giờ ngài lõi lõi địa vị nhà đại biều quốc dân, tôi sẽ lấy công tâm mà yêu cầu ngài một việc, nhưng đê bấy giờ sẽ hay.

nà Phú — Ngài có thể nói cho biết trước. Chủ bút — Tôi sẽ yêu cầu ngài bồi bõ cho nền quốc văn.

nà Phú — Rất xinh lòng.

Chủ bút — Duy trì những cõi quan ngón luân.

Chủ bút — Rất hoa nghênh.

Chủ bút — Nghĩa là bảo trợ cho tờ báo. Con Bé » Vì kinh tế khung hoảng, chúng tôi muốn gọi cõi phao thêm để chính tõa lại tờ bá . Vào cõi số độ nhất thiền hay ngã bách thi chắc ngài có thể thừa giúp cho một cơ-quan ngôn-niệm rất chính đáng»

nà Phú — (Im mót lát)

Tư Lợi — Thể nào?

nà Phú — Về phần tôi thi quả quyết lâm tử, nếu tôi trúng cử pheo này thi ơn ấy. Nhưng việc ứng cử là việc quan hệ. Nghĩa là, giờ sinh ra thuế, việc gi cũng vậy: thuận vý thuận chung tất bè Đông cũng cõi.

Qua muôn hồi ý kiếu nhà lõi đã, cõi tb nái tôi xin trả lời hai ngài.

Tư Lợi và Chủ bút — (Bô thât vọng đứng giây; Thôi thế chung tôi hãy xin vò phép di đảng này cõi chút việc. Cõi việc ứng cử tôi khuyên bác nái quả quyết di. Thể bao bác trả lời chúng tôi.

nà Phú — Mai nhé,

Chào nhau

Hẹn gặp

Cùng họp

— Mời quan vào chơi nhà em?

— Không được, tôi còn bận di hội đồng...

— Ngõ gi ! Trong nág cũng đương họp.

Hai cuốn sách mới in

1. - NAM - NỮ BÍ - MẶT CHI - NAM

Nói về việc vệ sinh bón-nhân của trai gái. Có bài về các co-quan sinh-dục và các bài thuốc để chữa các bệnh; Lậu, Dương-nhát, hắc-thận, điêu-kinh, bạch-dái, an-thai, đường-thai, cầm-tỵ v..

Ai muốn cho ái-tinh của vợ chồng được hòa-hảo, nói giống đồng-dúc, thân-thở khỏe-mạnh, nên mua ngay sách này. Giá 2.30 ở xa thiên nước opzo (Linh-hà/giao-nghìn là op65) thơ và mandat đê : « Nhật-Nam Thư-quán Hanoi ».

2. - Thượng-mại kẽ-loán chỉ nam

Sách này làm số sách nhà buôn, hối-bao, kỵ-ngã, nhà làm roòng, báo chí v.v. Thượng-Mại kẽ-loán chỉ-nam là một cuốn sách do ông Lê-vũ-Thái tối nghe-bí truong Cao-dâng Thượng-mại, tham-tá Hòa-xa công-ti soạn ra bằng chữ quốc-ngữ rất công-phu, để chỉ dẫn một cách rõ-ràng, để-biên các số sách nhà doanh-nghiệp phải vào-sô, công việc trực-sô cuối-năm, cách tính lỗ-lãi và thực-hành theo phương-pháp giản-tiện. Lối quoc-rgu viết-tắt. Cách lập-danh-may có lò cỗ bẩn-dò, các thứ máy chửi là người không có máy lập-danh cũng được, v.v. Dù nhà buôn, hối-bao, nhà chế-tạo kỵ-ngã, làm ruòng, các nhà làm-bao, chí đều dùng hợp-cá... Trong sách lại rõ thêm phần mục-rất-có-lich-như: Cách viết-thơ từ trong việc-thông-gia-biển-thơ, làm-văn-tự giao-kéo... Cách giao-nghiệp với nhà-bang nhà-bưu-diện, các nhà chuyên-môn vận-tải. Cách học-tinh nhanh-máy-dòng... i

Thật là quyền-sích Kẽ-loán đây đủ và rất-hợp-thời. Cái thời-dai cạnh-tranh kinh-niệm về kinh-lé v.v tiền-tài. Sách đã in rồi. Giấy rất tốt bìa-cực đẹp chửi thật rõ. Giá 1p60. Mua buôn mua lẻ thơ và mandat đê cho nhà xuất-bản như-vậy: Nhật-Nam Thư-quán Dược-phòng 26 Hàng-Bông Hanoi - Bắc-kỳ gửi cả mandat trước thi là 1p80 cả. Gởi Linh-hà Giao-nghìn thời là 2p95. Mua ngay kẻo hết.

Im. Moderne

62 phố hàng Bạc, Hanoi
Le gérant: Phạm-Chân-Hung

Sang nhà mới nên bán hạ giá

Hiệu Tú Minh, bán các thứ dùng-về điện, dâ-don sang số nhà 18, phô-hàng-quat, trước cửa Cinema Tonkinois. Đã hàng-dâ bắt-dầu bán-hạ giá.

Thuốc-lào Đông-A

Gói như thuốc lá.
Hút ngon, lâu-hết.
Bỏ túi rất-tiền.

Ai muốn mua buôn
gửi-thu hồi Trần-Hiet
Ninh-Tinh-Ninh-Gia-rg.

Xin chú ý!... Xin chú ý!

Hoàng hậu bảo sản cao

Nhiều con này chủ-phóng bị cho dâ-bà sau khi mới có khởi-sinh-các-đứa-nhau-bé, vì nó khử-cứu huyết-sinh-tu-huyết rất-thần-khí, và cũng như các bài-phóng-hàn-thể-thay không-cảm-nhảm-đuợc, người-não có-đi-đang-đang-chết-chết-đi-cây-nông-dâng, rặng-ru-chết-chết, mà cũng-đò-đò-nhau-thết, phần-dần-bà-sau-khi-nhânh-sản-nông-cao-Bắc-Sản-này-cho-không-đi-đang-đang-chết-chết-đi-cây-nông-dâng, rặng-ru-chết-chết, mà Ông-Dương-Nghìn-cho-không-đi-đang-đang-chết-chết-đi-cây-nông-dâng. Cảnh-đang-chết-chết-trong-ma... Giá-mỗi-chai 2p95.

CÓ BẢN TẠI: MINH GIANG THU QUÁN DƯỢC PHÒNG

LÊ TẤT GIANG chủ nhơn

Phan-Thiết. — 2, Rue Đông-Khánh (ANNAM)

CUỘC THI TRUYỀN « VUI CƯỜI »

Bắt đầu từ số này bản báo mở-một cuộc « thi cười ». Trong mỗi số, sẽ đăng-lên-dé-bốn, năm bài mà bản báo-xét-rà là-hay-nhất

Hết-bốn-kỳ sẽ có hai giải-thưởng: Giải-nhất một-năm-báo. Giải-nhì-nửa-năm-báo. Giải-nhì-nửa-năm-báo. Giải-nhì-nửa-năm-báo.

Mỗi bài-không được-quá-ba-mươi-giàng.

Xin-dè-chỗ-ở-cho-rõ-ràng, dè-tiền-việc-gửi-báo-biểu.

CUỘC THI TRANH KHÔI HÀI

Mỗi số báo sẽ có đăng-vài-bức tranh-bay-nhất.

Hết-bốn-kỳ sẽ có hai giải-thưởng: Giải-nhất một-năm-báo.

Giải-nhì-nửa-năm-báo.

Tranh-về-chiếu-giải 18-phân, chiều-cao 10-phân có-lời-chú-thích-hay-không-cũng-được, miễn-buồn-eười-thì-thôi.

Có một vạch

Ông-Ngã-về-say-khuôt, bà-vợ-riển-mát:

— Lại-rượu-rồi.

— Rượu-dâu, người ta-vừa-di-bầu-Nghị-trường.

Bà-Nghị-sẵn-cue-phấn-vạch-một-dường-thẳng-ở-dưới-dất, rồi-hồi-chồng:

— Nếu-cáu-thực-không-nống-rượu-tùi-cận-di-trên-cái-vạch-này-không-chênh-choáng-ra-ngoài.

Khô-gi.

Ông-Ngã-sắp-di, lại-dừng-lại-lưỡng-lự, hỏi-vợ:

— Trong-bài-vạch-này, mợ-bảo-tôi-di-trên-vạch-nào-day?

Giờ-học

Em-thứ-thì-dù-một-giống-vật-nuôi-trong-nha-xem-nào?

- Thưa-cô, con-chó,
- Phải, thế-một-con-khác?
- U.u..con-chó-khác.

Thầy-giáy-học-triết-lý

Các-con-oi, người ta-chỉ-là-cái-bụi-mà-thôi.

— Thưa-thầy, thế-tay-den-là-bụi-than-có-phải-không?

Pô-phí-dan

Hai-ông-ngã-di-săn-từ-sáng-dâ-phí-lǚm-dan, gặp-một-con-quả, một-ông-chia-súng-giò-lên-bắn.

— Ô-hay, sao-bản-quả? Anh-mà-cũng-tin-nhầm-ur?

— Không, nhưng-sao-năm-mới-nó-dâ-den.

Nhăng-trí

Ông-huyện-T. H. người-dâ-lâu-thần-lại-bay-nhăng-trí. Một-hôm-di-choi-trong-trại-gặp-một-người, người-ấy-cúi-chào:

Ông-huyện-đứng-lại-hỏi:

— Có-phải-anh-là-cháu-Lý-Bạn-không?

— Bầm-không, chính-còn-day-là-Lý-Bạn.

Thế-rồi-ông-huyện-lâm-bầm:

— À-ra-chính-anh-là-Lý-Bạn! Thảo-nào-trong-anh-giống-Lý-Bạn-là!

Báo-a-khuất-khúc-tổ-chức-một-cuộc-diễn-kịch-dè-lấy-tiền-giúp-dân-núi-Ba-Vi-bị-nước-lụt.

Xong-công-việc, Hội-dồng-tổ-chức-hợp-lại-tinh-sò-chi-thu-rất-minh-bach, khoản-gì-cũng-có-giấy-biên-lại-cần-thu:

Tiền-thu:

Bán-vé-vào-cửa 395p.00

Bán-chương-trình 20p.00

Lấy-quảng-cáo-vào-chương-trình 45.00

Các-nhà-hảo-tâm-cúng 4.00

Tiền-trinh-do-các-khán-quan-ném

lên-sân-khấu 0.05

Cộng..... 465p.30

Tiền-liêu:

Thứ-tiếp-các-tài-tử 60p.

Thuêng-các-tài-tử-diễn-khéo 80p.

Thuê-ba-vai-dào 150p.

Cô-dòng 40p.

Nước-giải-khát-cho-ba-cô-dào 15p.

Phi-tòn-di-lại-mời-ba-cô-dào

Khâm-Thiên 15p.

Tiền-mua-áo-cho-ba-cô-dào 50p.

Tiền-riêng-cho-ba-cô-dào 70p.30

Cộng..... 480p.30

Lỗi-mất... 15p.00

KHOA HỌC

HỘI-DỒNG CHUỘT

Tôi-xin-nói-trước-rằng-hội-dồng-này-không-phải-là-hội-dồng-chuột-của-cụ-La-Tôn-Tang, mà-là-một-hội-dồng-do-các-nhà-bác-sĩ-hợp-lại-dè-bàn-về-loài-chuột: chuột-bay-chuột-đồng, chuột-chù-bay-chuột-nhỏ, hổ-dâ-là-chuột-thì-đều-dec-cái-bản-banh-các-ngài-bắc-dân.

Kỳ-hợp-vừa-rồi-tìm-về-phương-pháp-khu-trừ-loài-chuột-ăn-bại. Đồng-rõng-xứ-la-bị-loài-này-làm-phá-lâm-khi-rất-thảm.

Cái-bại-dó-là-cái-hại-chung, vì-chuột-lau-ra-khắp-cá-quả-dất-rất-trống. Thị-đẹp-Saigon-có-dịch-bach, một-con-chuột-mang-trên-mình-nhiều-vi-trùng-dịch, đêm-lên-leo-giày, lên-chiếc-tầu-vào-đó, uong-dung-ở-trên-tầu-ăn-cho-béo, rồi-một-tháng-sau-khi-lầu-tới-bến-Marseille, đêm-dến-chuột-ta-lại-lên-leo-xuống-giày, mang-theo-một-hôm-vi-trùng-và-khi-gặp-dồng-loại, chia-phát-mỗi-anh-một-it-của-quí, thế-là-bệnh-dịnh-bach-lại-biến-ra-ở-Marseilles. Chuột-có-bại-như-vậy, không-giết-dè-làm-gi? Ta-thủ-lắng-nghe-các-nhà-học-rông-bàu-những-cách-nói?

Một/người-nói-chí-có-cách-dem-chôn-hắc-in-với-a-xít-rồi-dè-nay-trước-hội-chuột. Chuột-vào-dâm-phải, sung-chân-không-di-được-nữa. Các-con-khác-phải-nuôi-nâng-trong-nom: thế-là-cá-doàn-bỗ-cái-bỗ-tại-bệnh-ay-mà-di.

Một/ngài-nữa-nó-ý: « các ngài-cb, viêt-bây-lấy-một-con-sóng-dốt-duoi-roj-thâ-thâ-di. Thế-là-cá-lú-chuột-trưởng-sắp-cháy-nhà, phái-rọn-di-nay. Các ngài-chẳng-thấy-bé-cháy-a-nhà-lbi-re-mặt-chuột-dò-u? Bất-cú-là-nhà-hay-lầu-bé, hě-cháy-là-thấy-bọn-chuột-dào-lầu-trước-nhât ».

Tiếc-rằng-bác-sĩ-không-nói-trong-bao-lâu-chuột-mới-kéo-quân-di-cho/thấy-bạn-sém-duôi, lõi-lú-chuột-lành-tý-bảo-nhau-rằng: cháy-duôi-chú-chảng-cháy-nhà-thi-sao?

Trong-khi-dợi-các-ngài-giải-quyet-về-yán-dè-dó, chúng-tôi-xin-phép-cứ-dùng-bây-và-nhân-ngôn.

Các-ông-trong-hội-dồng-tổ-chức-nhìn-nhau, ngó-ngác.

Một-ông-hàn:

Phải-dời-dân-bị-lụt-trả-lại-15p.00-cho-hội-dồng-tổ-chức.

Ông-chủ-báo-khủng-khai-dừng-lên:

— Thời-dè-nhà-báo-chiju-thiet-vay. 15p.00- ấy-xin-dè-cúng-vào-việc-nghia.

THƯƠNG KHÁNH Y-QUÁN

Grande pharmacie sino-Annamite

Những-thuốc-gia-truyền-dâ-nồi-tiếng-trong-70-năm-nay

Thuốc-tay. — Dùng-thuốc-này-mà-tay, không-phải-kéng-cơm, uống-vào-không-dau-bụng, người-không-nhọc-mệt, ai-dùng-quà-rồi-cũng-chứng-nhận-ubar-thâ. Giá-bán-nhất-dịnh-5-xu-một-liều, mua-buồn-tinh-giá-riêng. Thuốc-dau-mắt. — Thuốc-này-là-một-phuong-thuốc-gia-truyen-có-dâ-bà-dời-may, dù-dau-nặng-nhà, hoặc-mảng-mông-lâu-năm, dâng-thuốc-này-chi-trong-giây-phát, tra-vào-mắt-thấy-quang-ray, người-nhìn-tré-con-đều-dùng-dược-cá. Giá-bán-nhất-dịnh-một-hào-một-lọ, mua-buồn-tinh-giá-riêng. Nước-hoa-nguyễn-chất. — rât-thơm, bán-cực-rẻ. Giá-2-hào-một-lọ. Thuốc-ho. — Dù-ho-lâu, mót-ho, ho-giá, ho-dòn-ja như-rất-già, ho-ra-huyết, ngày-ho-dêm-ho, người-hơi-nghé-sốt-nóng, người-lớn-hay-tré-con-một-phải-xin-dồn-nay-THƯƠNG-KHÁNH-Y-QUÁN-172-Route-Hué, Hanoi

Thương-Khánh-Y-quán-172-Route-Hué, Hanoi

Bắt đầu giao Thông Sứ từ nỗi voi mùng rồng trước khi lối trọng trách ở Bắc-kỳ đã hai lần lấy từ cách Thanh tra thuộc địa qua khắp xứ Đông-Pháp, đã biến tinh dân, đã biến dân annam đáng yêu mến lắm, rất chăm chỉ chịu khó.

Sau nữa ngài có thể tin cậy ở lịch duyệt của các ông dân biều, nếu dời bên biều lão nhau thì có thể đồng lao cộng tác được.

Rồi ngoài phản trấn công enoc của chính phủ, nói rõ về những việc đã làm và những việc đương làm.

I) *Tinh hinh chính trị được yên ổn.* — Tuy sự « mơ tưởng khốc hại » còn phảng phất trong tâm trí một đội người, nhưng toàn thể dân chúng đã biết tinh ngô.

Quan Thông-sứ trước vi muôn giữ trật tự và bắt đầu dĩ phải dùng đến mìnch lực, song chẳng qua vì sự ích chung mà phải làm, để dân Bắc-kỳ được hưởng cái hạnh phúc vô ngăn là sự hòa-binh và sự tự do. Giả sử mà sau này lâm sự thi ngài cũng phải sử tri như thế.

Ngài khuyên các ông dân biều, trước khi cao thiệp vào việc chính trị thi trước hết phải dào luyện lấy chất người dã, các ông dân biều phải có cái đặc tính biều lê phái, bô lông tư lợi.

II) *Chinh sách đối với nông dân.* — Sứ Bắc-kỳ chuyên về nông nghiệp, nên chính phủ bằng đê tam đến luon. Vì mây năm nay giá gạo sút, nên cần phải đem những phương pháp mau chóng thi hành :

1) Việc dẫn thủy nhập điện để màng được chắc chắn.

2) Việc giữ đê đê khỏi bị ngập lụt.

3) Lập các quĩ cấp vốn cầy cấy và đặt quĩ trú súc.

4) Việc làm cho dân được sung sướng hơn, như mở mang yết, đường xá, dân diện về các vùng quê, định luật lao động, phò thông nên học.

5) Lập cho việc buôn bán giao dịch được đẽ dàng.

1) *Việc dẫn thủy* — Đã khai màng đia nước vào ruộng ở Kép trước được hơn 20.000 mẫu ta, ở Vĩnh Yên được gần 45.000 mẫu ta ở sông Cầu được 100.000 mẫu và ở Sơn-tây được 25.000 mẫu ta.

Tiền phi tần cộng là 5 triệu bạc, trích ngân sách Đông-pháp và quỹ công thải nước Pháp đã giúp đỡ, nếu độc lực sứ Bắc-kỳ thi không tài nào mở mang như thế được.

Những việc dẫn thủy trù tính :

Về khu Thái-binh đã đào xong các màng nước ở phía nam sông Trà-lý, nhờ có thân dân giúp sức vào, thật đáng nỗn khen và nên cảm ơn lâm. Chỉ còn làm hai cái cổng tiêu nước, chừng cuối năm 1933 thi hoàn thành.

Về bài diễn thuyết của quan Thông-sứ Pages khai mạc hội - đồng thường niên dân - biều

Về khu từ sông Luộc đến sông Thái-binh thi đã thảo thương-trình, đợi bên bộ duyệt-y.

Đã đắp ở hai chi sông Luộc nêu năm nay thoát được một trận lụt.

Về khu Kê-đặt Hưng-yên, nhờ dẫn thủy mà cầy thêm được 150.000 mẫu ta.

Chi phí hết 6 triệu bạc, những sở thu hoạch hàng năm thêm được 3 triệu ruồi.

Về khu Hà-dông Phủ-lý những chỗ đất rìa, đất lũng diện tích độ 150.000 mẫu ta, chỉ tiêu hết độ 6 triệu. Trong số ấy thi 3 triệu về việc xây đắp ở sông Đáy và sông Nam-dịnh.

Việc thuế mảng nước. — Chính phủ đương trù tính đặt thuế mảng nước, bắt những người được hưởng lợi về mảng nước phải chịu đê bà lại một phần vốn Chính-phủ đã bỏ ra làm lợi cho dân. Ngài sẽ cho điều tra kỹ càng để khi đánh thuế thi thuế ấy súng với lợi.

Về việc này, nghe đâu mấy ông nghị linh Vĩnh-yên định yêu cầu Chính-phủ hãy hoãn đánh thuế vì kinh-tế khủng hoảng.

2) *Việc tri thủy.* — Về chiều sông Hồng-Hà đã đắp các ngả đê về mạn Hà-dông, Hà-nam, Nam-dịnh, Phúc-yên, Hưng-yên và chiêm sông Thái-binh thi đắp cả ngả đê về mạn Bắc-ninh và Hải-duong. Về hữu ngạn sông Thái-binh đã đắp mười một cây số đê Tân-Trúc đê ngăn nước vào khu Lang-Tài và Gia-binh vì hai huyện này hàng năm cứ bị nước ngập lụt, suối từ tháng năm đến tháng mốt tay.

Việc đắp đê kè trên này phí tồn hết 1 triệu 300 nghìn đồng trích ở ngân sách ra.

3) *Đặt quĩ trú súc.* — Nông-nghiệp ngân-hàng. Vì e dân quê vay tiền chịu nặng lãi có khi đến hai mươi hoặc ba mươi phần nên các nông-phố ngân-hàng đều lục tục thiết lập ở Bắc-kỳ. Các ngân-hàng ấy trong năm 1929-1930 xem ra ich lợi lắm. Chẳng may gặp nạn kinh-tế nên kết quả chưa được như nguyên. Số tiền vốn lưu hành là một triệu ba trăm hai mươi tám ng bia đồng mà số tiền vay chưa trả tính ra còn tới 446 nghìn đồng. Vì vậy nên ẩn-dịnh những lẻ sau này :

a) không được xá cho những người mắc nợ những số tiền còn thiểu.

b) Các viên quản lý nhà băng, trước khi cho vay tiền, phải đợi lệnh quan Công sứ có thuận bay không.

c) Số tiền chung tính cho từng người vay trong năm 1932 là 3500.

Ngài lại nói rằng thóc gạo Bắc-kỳ không thể cạnh tranh với thóc gạo ngoại quốc hay thóc gạo Nam-kỳ được vì đất kiệt hết cả mầu nén số thóc thu được trong một mầu lại bụi kém mãi đi. Việc cần nhất là phải khảo cứu ngay cái vấn đề bón ruộng, ngài sẽ bàn với Túc-mê-cục và các nhà nhập cảng trù linh thế nào cho dân quê nghèo cũng có thể mua chất bón ruộng được rẻ tiền và được Túc-mê-cục đã xét trước rồi.

4) *Việc trấn chỉnh cách sinh hoạt về đường vật chất và tinh thần cho nhân dân.* — Việc y tế, cải kết quả, thứ nhất là việc bảo hộ cho bà-nhi, giảm bớt sự chết chóc mà làm cho những miền khí hậu độc hóa ra lành. Sẽ chú ý đến việc mở mang các nhà thương tri-bệnh ở các nơi hẻo lánh, sẽ lập nhiều bộ sinh, nhiều nhà phát thuốc, khiến cho nơi hang cùng ngõ hẻm cũng được hưởng cái ơn tế độ về y tế.

Về việc học, vì ngân sách không dồi-dào nên nhà nước khống thuế mở thêm trường được, nên sẽ bố bát các xã thôn góp súc vào và sẽ khuyến khích cho các trường tư thục một ngày một mở thêm nhiều.

Về việc đường xá sẽ làm song con đường từ Haiphong đến Nam-dịnh và Sơn-la đi Lai-châu.

Về việc truyền điện di các chốn hương thôn, chính phủ bảo hộ đã ký với công ty điện khí Đông-pháp một bản hợp đồng; theo bản đồng ấy thi các trường điện sẽ khởi hành như sau này :

1932 Hanoi-Bắc-ninh-Bắc-giang.

1933 Hanoi - Nam-dịnh - Hưng-yên, Thái-binh.

1934 - 1935 Hanoi-Phong.

1935 Phúc-yên-Vĩnh-yên.

1936 Tam-dảo, Việt-tri, Phú-thọ, Thái-nguyên, Ninh-binh, Phủ-lý.

Ngài sẽ chú ý đến việc bảo hộ nông công và vč ván dẽ thắt nghiệp, ngài sẽ trù tính đến việc di-dân lên miền Trung-du Bắc-kỳ, vì có rằng dưới Trung châu bon 7 triệu người chen chúc, mỗi một cây số vuông có tới 500 người ő, sinh kế thực là khó khăn mà ở miền Trung-du thi đất rộng, người thừa.

III) *Tinh hinh tài chính và ngân sách.* — Năm 1931, tuy kinh tế khủng hoảng mà việc thuế khóa vẫn được như ý, cầu nhân dân nộp thuế đều được chu tất cả.

Ngài sẽ giảm thuế để phòng sự quan bách gai giang này, năm tới đây sẽ giảm ngay một số tiền là một trăm mươi một nghìn năm trăm đồng và sẽ giảm thuế cho hai mươi bảy ngàn sáu hàng tinh

một số tiền uớc 10 vạn đồng.

Ngài sẽ cải lương cách thu thuế và thuế lè đánh thuế sau này :

Về việc rượu, thè lè mới đến Juillet 1933 thi sẽ thi hành. Các tu giam muôn mở lò rượu nấu rượu thi phải xin phép. Quan Giám đốc Thương chánh mà phải theo đúng thè lè, việc bán rượu thi các nhà buôn cát và các ty rượu nhò đứng bán, người chủ rượu phải đóng thuế, còn cách tè chức công việc nấu rượu thi được tự do, đơn chai, đấu biệu, đặt già, bán thè náo tùy ý. Đó là thè lè hiện thi hành ở nước Pháp và ở Nam-kỳ, & khắp các nước vñ minh. Không nên tưởng nhầm rằng chỉ có dân Annam là phải đóng thuế rượu. Ai nấu rượu lâu sẽ trái nghĩa vụ làm dân, làm ngăn trở sự tiến bộ của sứ sở mình. Thuế rượu hiện giờ chưa được hoàn thiện và còn có thè cải lương được.

Rồi ngài kết luận bằng một câu của ông Jules Ferry :

« Chính phủ Pháp bao giờ cũng chỉ lo việc bảo hộ những quyền lợi đã có, lo việc quản trị tài sản di truyền và giữ gìn cho trữ kim, cho điều thiện, cho công lý ».

Nguyễn-dông-Sơn

Một bức thư của bạn đồng nghiệp trong Nam

Saigon le 2 Nouembre 1932

Thưa ngài.

Từ hôm qui báo ra hàng tuần tờ nay, ngài có gửi đổi cùng bồn bio-chung tôi rất cảm thịnh tình.

Chúng tôi rất tiếc vì pháp luật mà không thể gửi đổi lại cùng qui báo đây, xin ngài biết cho. Số Phụ-Nữ kỳ này chúng tôi có đỗ theo cho qui báo, đó là việc chúng tôi làm theo lương tâm, thấy trong nước có một tờ báo cù vč khả-quan như thế thì cù động, khen tặng, chẳng đợi tới ngài phải nhắc.

Ít hàng kính thăm ngài cùng qui vị trong tòa bio được vạn au và chúc cho qui báo thành đạt.

Kính thư
NGUYỄN-ĐỨC-NHUẬN
Phu-Nữ Tân-Ván

Một tờ báo đáng đọc

Áy là tờ bio « Phong-Hoa tuân báo » của ông Nguyễn-tường-Tam ở đại lộ Henri d'Orléans số 25 Hanoi.

tờ Phong-Hoa in theo kiều nhật bio thường, có 8 trương(1) có nhiều bài hay vui, có rất nhiều hình vẽ vč khéo, vừa có ý nghĩa hay và cách xpress đặt không khác gì những tờ tuần báo lớn ở Paris như Gringoire, Gondide.

Chúng tôi rất vui lòng giới thiệu tờ Phong-Hoa với các bạn độc giả, lại chúng tôi cũng dám hứa rằng ai hâk kêu trộn thè nào khi đọc tờ Phong-Hoa, cũng đến vừa lòng mhn ý hâk thè.

(1) Lúc Phong-Hoa chưa ra 16 trang

Bắt đầu khai giảng từ Novembre 1932

Cours de

{ 1. Littérature française (programme baccalauréat) tous les jours de 19h programme diplôme tous les jours de 19h à 21h 3. Littérature Annamite tous les samedis de 20h à 22h

2. Français Mathématiques
4. Français Physique

Ai muốn

- a) học thêm đẽ thi Diplôme và Baccalauréat cho chack phần chứng tuvn;
- c) học làm văn, thơ quốc-văn
- e) giải tri tiêu sầu ngoài những giờ làm việc c c sở, thi lòi đến trường Hồng-Bàng mà nghe mấy ông Cù-nhan Khoa vč-chương khoa toán-pháp và nhà Thi-sĩ Nguyễn-khắc-Hiếu diễn giảng.

b) chỉ có thi giờ học « Lớp tối » đẽ thi bằng tú tài ;

d) học thêm hán - văn đẽ hiều thấu quốc-văn ;

Ai lỗi thè lè

LYCÉUM LIBRE HONG-BANG

68, 70 Rue Jules Ferry - 12, 14 Avenue de la Cathédrale 39 Rue Lamblot - Hanoi

Bảo-Binh-An được phòng

CHAN-SEUK - YU chủ nhân
số nhà 35 hàng Ngang Hanoi
giá 500

Năm ngoái ở số nhà
35 hàng Ngang, my
đoan lại sang trước
cửa hàng phố ấy số
nhà 35 Hanoi.

Trong hiệu có Chan
Seuk Yu tên sinh
xem mạch không lấy
tồn.

Tên sinh hiện đã
chữa nhiều cho các
quan Tây Nam, cù
nhieu chứng chí tối.
Xin mời cứ quý vị
lại xem sự thật, mời
biết là hay.

Bản được phòng lại có các hang cao dan
bèn tân và các thứ sâm thât tối.

Thuốc bảo chế tốt, giá lại rẻ xin nhận
kỷ giầu phat bà kêu lầm.

Bảo-Binh-An

Thực vậy! Thực vậy! Không giám khoe tài

Môn thuốc trị chứng đau già già của
Quảng-Đức-Sinh được phòng chúng
tôi, giờ y-sĩ quan Ngọc-Sơn nghiên
cứu rất tinh vi, đã chữa giúp lâm
bệnh nhâp, có chứng ấy thực rất thần
hiệu.

Mới đây Mme Trương-đức-Hữu
chủ nhà hát Phúc-Thắng và M. An-
Phú số 4 hàng Bồ Hanoi, cũng có
chứng đau già - giày, có lây thuốc
của bản đường điều được khỏi cả.

Bản đường xem mạch, bốc thuốc,
chuyên chữa các chứng ngoại cảm,
nội thương và cò dù thuốc hoàn tán
sẵn xang gói giấy hay đóng hộp đe
các bệnh nhâp di xa, liệu uống không
phải sắc.

Bản đường chub nhâp xin sẵn lòng
mách dùm các bệnh nhâp các phương
đe phòng các chứng bất kỳ.

Kính cáo
Quảng-Đức-Sinh
31, phố hàng Bồ, Hanoi

Một sự chẳng ngờ

Tưởng số xưa nay tôi vẫn cho là một
Khoa-học thường thức đê tiêu khiền
song vì lính tò-mò nên tháng hai vừa
rời tôi có đến chơi nhà ông Thần-cốc-Tử,
số 49 phố Hàng Bông đêm xem
1 quẻ Cát hung, vận hạn tương-lai dĩ
vãng x.

Ông nói đều đúng cả, nhưng ông có
giận một điều cần thiết rằng phải đê
phòng, kèo đẽn tháng tám này khéo
cến vợ chết con chết.

Tôi chẳng đẽ ý đến lời do-in, vì vợ
tôi đang có thai mà khỏe mạnh; thế
mà đến tháng tám ngày mồng chín
tòn tôi chết, đẽn mười hai vợ tôi chết
notted cách chẳng ngờ.

Tôi rất đau đớn, song rất phục tài
ng Thần-cốc-Tử là một nhà tướng
đê rất giỏi đời nay. Vậy có vài hàng
hành thực giới thiệu ông với bà con
a.

Bùi-ngọc-Khang
320 Route de Hué

CHI CÓ HIỆU

Đức-Thành

N° 5 Rue des médicaments Hanoi
Bán các thu děn và đồ sást tam nhâ
lá có tiếng.

Hàng tốt, giá phải chăng.

Lempistrie Quincaille.

ĐỨC-THÀNH

Những hạt đậu đỗ

Trong báo Phụ-Nữ ngày 7 và 8 Novembre
1932, có Minh-Tước viết :

« Họ trách tôi chẳng cho nghe những giọng
chim trước kẽ truyện véo von mà lại cù thô
ra những tiếng kêu gay gắt ».

Nếu thô mà ra tiếng kêu gay gắt thì ra
cố Minh-Tước mắc bệnh siễn.

O

Bắc-kỳ thi thoao số 102 - Lăng-Nhâu viết :
Giải nhất lợt vào tay một anh leo kheo,
lung tóm, mặt tái như gá cắt tiết.

Cái anh ấy cũng là đấy ! Một người mà
lung tóm, mặt tái thì độc-giả khô long đoán
được Lăng-Nhâu định ám chí ai.

O

Cũng trong số ấy, Trần-văn-Khắc viết :
Tôi cho rằng bạn Thu Haiphong với bia
Tri Lạng-son cũng đã tiêu số tiền để một
cách có ích, nhưng chỉ vì hai bạn tiêu
chẳng phải đường đó thôi.

Thể thi thực két, lấy tiêu tiêu cũng là
« có ích », có ích cho mình, nhưng chỉ vì
không phải đường thôi.

O

Một câu trích ở bài « Ngày mai đây » của
báo Đông-pháp ra ngày 9 Novembre 1932 :
Năm ngoái đã qua rồi, đã kết cục vào
ngày mai.

Nói đã kết cục ở ngày mai thì cũng
không khác gì nói : « đã gần năm nay ông
Hoàng-hữu-Huy sẽ là chủ bút báo Đông-
pháp ».

Sau khi viết tắt cả 53 chữ (tổng) trong bài
xã-thuyết : tự tòn và tranh tòn dài tới 150
đòng. Báo Đông-pháp số 788 kết luận :

« Vây tự tòn là cái cảnh của con chim đe
bay liệng trên chín tiếng mây, cái vỏ của con
ngựa đe chạy đường muôn dặm, cái khí
giới của loài người đe sinh tồn trong vũ trụ
vậy ».

Khó phai ! Tự tòn là tự tòn, mà cái
cánh của con chim là cái cánh của con
chim, cái vỏ của con ngựa là cái vỏ của
con ngựa !

Cái khí giới của loài người là cái khí
giới của loài người.

Phó ruộm bờ hồ đê

1 Người con gái lấy chồng làm nghệ
gi thi trong nhà có gian ghẽ? có thử tự?

2 Người nào có chúa lâu nhất trần
gian?

3 Nhà sắm có tự bao giờ?

4 Tim hai chữ có nghĩa trái ngược
nhau mà ghép lại thành một chữ kép
thì chữ nó làm mạnh nghĩa chữ kia.

5 Hai thử bánh gì có nghĩa trái ngược
nhau?

Giải nghĩa những câu đố trước

1 Bánh bèo là thử bánh rẻ nhất, vì ta
thường nói : rẻ như bèo.

2 Bánh khoái ăn ngọt nhất.

3 Quả dát to nhất trần gian.

4 Chất sắt không ăn mà là vị ta
thường nói « cút sắt ».

5 Ông Lão Tử lười nhất thế gian vì
ông ở trong bụng mẹ những tám mươi
năm mới chịu khô chui đầu ra.

6 Trước khi ông Gia-Cát nằm ở Nam-
dương thi ông ấy nằm trong bụng mẹ.

7 Tạo hóa không sinh ra người có
một mắt dâng trước, một mắt dâng sau
là vì rằng nếu mắt dâng trước mù chỉ
còn mắt dâng sau thì người ta phải di
giật lùi hay sao.

Sang nhà mới, bán hạ giá

Hiệu Tự Minh bán các thức dùng
về điện, đã dọn sang nhà mới số
nhà 18 phố Hàng Quat trước cửa
Cinéma Tonkinois

Ong Nghị tập diễn-thuyết

Bà Nghị — Kìa bà bà đi đâu đấy ? cháu làm sao mà mặt mũi sưng lên?

Bà Hân — Ấy cháu đau rùng, tôi định đê bác Đắc hỏi xem nên mang cháu đi chữa đau ?

Bà Nghị — May quá, tháng chiu này trước cũng đau, mom miệng sưng to bằng hai thê mà tôi chỉ đem chiu lại nhà Giọng rạng Trung-quang-Minh chữa, vải lào là khôi

Bà Hân — Ấy tôi quên bằng đi đấy, bác Đắc cháu trước cũng giống rạng vàng ở đó, vẫn khen công việc cần thận và cẩn thận nhất là chữa mấy cái răng cho bác gái chiu thi lại thắn tinh quá — Chẳng biết có gần đây không ?

Bà Nghị — Kìa kia, ngay trước mặt, bác cứ trồng biển đê « Nhà gióng rạng » TRUNG QUANG MINH số nhà 199 phố Hàng Bông là là phở

LÀ CON TÀ NÉN

Chú ý

Ông Bang-hưu-Đạo mới ở Singapour ra Bắc-Hà lần thứ nhất, có tài xem được những việc quá-khứ vị-lai 10 điều đúng cả 1, tướng pháp như thắn. Bà con ta ai có sự gì nghĩ ngại đến bản mệnh, hoặc vì quên lợi, v.v. xin mời lại xem ngay, không dám khoe hay, nói lầm. Mong lâm thay.

M. BANG-HUU-DAO

Hiệu Hồng-Xuong
số nhà 63 phố hàng Buồm
(ở trên gác)

Sách bán giúp
Hội Dục Anh 40^{olo}

— sách có nhiều bài hay.
— Xin giới thiệu cảng Côte-giá

Phò-thông Văn-xã mới xuất bản cuốn *Nơi lính thi-thái* sách dày 52 trang có lời bằng nứa cuốn Phụ-nh, bài vở lựa chọn của ba người viết, cách sắp đặt theo tinh mỹ-thanh, có nhiều tranh vẽ diêm trang Giá định 8p25.

Tienda bán sách này có trích 40 gúp hội Dục-Anh.

Ai muốn biết nội-dung và giá trị của sách hãy biên soạn có 0,28 gói mua. Theo gửi cho Phò-thông Văn-xã đường Hầm-số, & Gia-Dịch. (Có mục các sách gửi kèm theo 1 cu mua).

BIJOUTERIE TONKINOISE
VAN TUONG

(Chính hiệu BÀ-LỤC)

HAIPHONG — 293k, Phố chợ Sắt

Bản biển chuyên làm, bán và chữa đúc đồ vàng bạc thời trang Nam-Việt đã hơn 20 mươi năm nay; bao giờ vàng cũng tưng tuổi đúng cần.

Lại có bán thêm các thứ chè ướp hoa sen — Sâm Cao-ly, Hué-Kỳ, quế thanh, yến, hổ phách-Nam.

Quí khách có lòng chiêng cố sẽ không lo ngại điều gì.

Có bán theo cách linh-hòa giao ngan

VAN-TUONG

TÉ-MÝ

Cho thuê { XE, ĐÁM-MA
BỒN RỒNG
Ô-TÔ

30, Ngõ trạm mới

Rue Berlure, HANOI

Các ngài nên cho các em học :
TRƯỜNGSONG THANH
Rue jacquin

ở nhà trường có thầy giáo đứng dẫn, săn sóc kỹ lưỡng đến sự học của

các em.

Sau khi bệnh tinh dâ khôi dàn ông muôn được bồi bô cho chân thận lại như xưa (khỏi váng đầu đau lung di-tinh mộng-tinh v.v.) thì nên dùng KIÊN-TINH-TÙ-THÂN-HOÀN. Dần dà muôn được kinh-nguyệt đều hòa lợt đường sinh-dục, khỏi khí hư, đau dạ con v.v. thi nên dùng BIỀU-KINH-CHỦNG-TÙ-HOÀN. Hai món thuốc này ai dùng qua cũng đều được kết quả rất mĩ-mẫu. Giá một hộp 1p50. Ở xa viết thư về kê bệnh sẽ có thuốc gửi cách linh-hòa giao-ngân.

Có phòng riêng để thực rửa rất vệ-sinh

Có nhận chữa khoán không khỏi không lấy tiền

Thanh-Hà được phòng
55, Route de Hué, HANOI

Một cuốn sách « thiêt thực » có ích-lợi vừa xuất bản do Nhà Nước thông dụng:

LUẬT TRƯỚC-BẠ MỚI

Thẻ-lệ đương thi-hành thuế trước-bạ, tem, ôp-bạ và Địabạ, có thí dụ dán giải rõ ràng

ông Mai NGUYEN-QUANG-THAI soạn

Sách này sau khi quan Chánh Trước-bạ Đông Pháp và quan Chánh Địa-bộ Đông Pháp xem qua rồi. Tòa Trước-bạ Trung-ương lại kiêm-duyet cần thận

Công-văn số 4.II7 — E, gửi ngày 27 Décembre 1930. Quan Giám-Đốc Tài-Chính đồng-Páph có giới thiệu với :

Quan Thông Độc Nam kỳ — Quan Khâm Sứ Trung kỳ — Quan Thông Sứ Bắc kỳ

Nên mua quyền này cho các ch්‍රේ-dịch chốn hương thôn thông dụng, vì là quyền sách thiết thực rất có ích lợi cho nhân-dân

sách giấy 90 trang. Giá Op.60

Có gởi bìa ở các hiệu sách lớn các nơi. Ở xa nếu muốn viết thư thảng về bản quán mua, mỗi cuốn xin gửi thêm Op.20 tiền cước.

Thẻ nào là
« Phòng-tich »

Bệnh phòng-tich dàn ông dàn bà sức lực kém thường hay bị, từ 25 đến 50 mươi tuổi hay bị lâm. 1- Vì cơm nerruya say với ham lịnh dục; 2- Ăn xong đi ngủ hay di tâm ngay nhanh như bệnh, gọi là phòng-tich. Khi lâm bệnh thấy đầy hơi, tức cổ, tức ngực, cơm không nuốt ăn, ăn thì ợ, thường đau bụng đau lưng, chân tay mỏi mệt. Bé lâm sâm, sặc mặt vàng, da bụng giày. Mới uống 1-2 liều lâm 4, 5 liều Phòng-tich liền được Con Chim không công phết, dâng bệnh át thấy đỡ chịu hoặc khỏi ngay. Mỗi liều chia hai bêa uống giá Op.40.

VU-DÌNH-TÂN

178 bis, Route Lach-Tray, Hai-phong
An-tư kim-tiền năm 1926

Các nơi Đại-lý

HANOI: M. Hèo, 22 bis phố Hué; Trần văn-Huân, 99 phố Mới; quang-tiễn-ký, 6, phố hàng Long; Nguyễn-ngọc-Linh, 26 phố hàng Bông — HÀ BÔNG: Hiệu Nam-Thợ; Chợ bưởi; Bảo-Châu Photo phố Bruxelles; Hàng-Phong & Chợ Tia — NAM-BÌNH: Hiệu Ich-sinh-Đường 19 phố khách; Hàng-Long 9 Nang-Tinh — HÀI-DƯƠNG: Hiệu Chí-Lan 11 Đông-Thị — BẮC-NINH: Vinh-sinh 162 Tiễn-An — SƠN-TÂY: Vạn-Thành 47 Hậu-Tỉnh — HAIPHONG: Hiệu Nam-Tân bán sách số 48 phố Bonnal — VINH: Sinh Huy phố gare — HUẾ: Vịnh-Trường 49 Gia Long — SAIGON: Hưng-Vượng 16 d Espagne.

Còn 10h trong ba ký có đại-lv báo.

Imprimerie Lithographique

HỢP THANH

96 Rue des Tasses Hanoi

là nhà in thạch-bản có đủ các khí cụ, máy móc, chuyên mòn in các hứa giấu hiệu ngũ-tắc :

« Hiện pháo — hiệu chè — hiệu rượu — hiệu hương — lịch v.v... »

Các ngài cần các kiều dẹp, trong nhà có người vẽ chuyên mòn, rút am hieu về lối khuếch trương đường thương-mại.

Cic họ làm máy rất khéo-léo, đã đào luyện lâu năm trong các nhà in tay nam.

Các ngài cần in các thử giấu hiệu ngũ-sắc, rù nhieu ít, xin mời lại bản sớ thương lượng, sẽ được già rất ha

Ở xa viết thư hỏi già, xin giả

Hợp thành

60 Rue des Tasses Hanoi

MÙA RÉT ĐÁ TƠI

Phòi yêu sinh ho, sớm không điều trị, lâu thành lao xuyễn,
có một không hai

BO-PHẾ THÀNH DƯỢC

Trị đái, trị ho, nát lao, hết xuyễn, giúp ích cho người, công việc chẳng nỗi, có công mồi biển

Lọ con	0p.40
Lọ lớn	0p.80

ĐẠI-QUANG DƯỢC PHONG

47 phô Hàng Đường Hanoi — Giấy nói số 805

QUANG-HUNG-LONG

79 Hàng Bồ Hanoi - Tel. 181

Có bán đủ các thứ sắt, cùng các thứ
hàng khác, dùng về việc làm nhà cửa
khai mèo, làm ruộng, và các công nghệ.

MỘT CO' QUAN

Chuyên khử mùi và chống cháy.

Thực hành cách phòng nẹn cháy theo phương pháp riêng.

RẤT HIỆU NGHIỆM

Chu nhặt nào cũng có thử máy ở nhà
hiệu để rõ sự hiệu nghiệm của máy

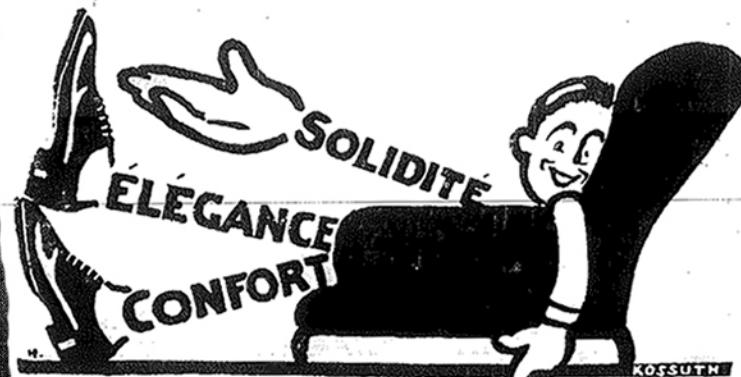
KNOCK-OUT

PIERRE JACOMET

Bại-lý độc quyền máy cưa hàn Knock-Out
chuyên môn về các ngón phòng nẹn cháy
9, Phố Đồng-Khánh điện (tỉnh) Jacomet Hanoi
Giấy nói 617 RC. Hanoi. 304

Ai muốn hỏi han điều gì về
cách ngăn phòng nẹn cháy, bắn
hiệu rất hoan nghênh chỉ dẫn

Mới có đủ các thứ giấy tẩy đóng sẵn kiểu tân thời giá rát
tốt, giá từ 5p00 trở lên đủ các số chẵn từ 86 đến 42.

VĂN-TOÀN 95 Rue de la Soie Hanoi
(Phố hàng dà)

Thứ kem thay phấn hiệu Velouty Dixor càng dùng mẫu già càng my
khi ra mưa ra nắng cùng khi nhảy đầm mà có bồ hơi ra cũng không giam
mắt mẫu kem. Thứ kem này không những thay phấn, mà về mèo rét dùng thay
thuốc nè thì không thứ nào tốt bằng.

Có bán lẻ khắp mọi nơi

Đại-lý độc quyền : LUNE FAT, 23 — Rue Changeurs, Hanoi

CÙNG CÁC NGÀI có bệ nêu nêu biết

Ông Hùa-gia-Ngư là một danh y có tiếng khắp trong Nam ngoài
Bắc ai cũng điều biết, ông dùng chủ hiệu bào-chế Thiên-hòa-
Đường ở số nhà 25 phố Hàng Gạo (gần chợ Đồng-xuân) ông làm
thuốc bắc tám năm nay, ông có tài xem mạch bắc thuốc, chắc
bà con đã trường biết ông, bắt luận lúc nào ai muốn bắt mạch
xin đơn, ông vui lòng không quản tiền nong, nhiều ít, hoặc
không cũng được, không quản khó nhọc, còn các thứ bào chế
đang phép không hề giả rõ, các thứ kinh nghiệm về khoa phụ
nữ, và các thứ cao dan hoàn tán thi rất hiệu nghiệm. Nói tóm
lại là trong bào chế của ông chưa đủ các chứng bệnh, vậy bà
con nên biết, mà dùng trong khi có bệnh.

Người biết ơn ông giới thiệu